

2010 ஏப்ரல் 12]

3. அரசினர் தனித் தீர்மானம்

சட்டமன்ற மேலவையைத் தோற்றுவித்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அரசினர் தனித் தீர்மானம். சட்டமன்ற மேலவையைத் தோற்றுவிப்பது குறித்த தீர்மானம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் சட்டமன்ற மேலவையைத் தோற்றுவிக்கலாம் என்றும், அதற்குரிய சட்டத்தினை, அந்தச் சட்டத்தில் வகைமுறைகளுக்குச் செயல்விளைவு அளிக்கத் தேவைப்படுகிற அரசமைப்பின் திருத்தத்திற்கான வகைமுறைகளையும் மற்றும் நாடாளுமன்றம் தேவையெனக் கருதலாகும் நிறைவுறு, இடைவுறு மற்றும் விளைவுறு வகைமுறைகளையும் உள்ளடக்கிய வகையில், இந்திய அரசமைப்பின் 169 ஆம் உறுப்பின் (1) ஆம் கூறின் கீழ் நிறைவேற்றலாம் என்றும் இந்தப் பேரவை தீர்மானிக்கின்றது”

என்னும் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சிவபுண்ணியம், சொல்லுங்கள்.

திரு. வை. சிவபுண்ணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேலவை வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தைக் குறித்து ஏற்கெனவே இந்த அவையிலே இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பிலான கருத்தை நான் பதிவு செய்திருக்கிறேன். இப்போதுள்ள இந்தச் சூழ்நிலையில் மேலவை என்பது தேவையில்லாதது என்பது இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியினுடைய கருத்து. இதை நாங்கள் ஏற்கெனவே பதிவு செய்திருக்கிறோம். மேலவைக்கான தீர்மானத்தை முன்மொழிந்திருப்பதை மீண்டும் இந்திய கம்யூனிஸ்டு . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சிவபுண்ணியம், உங்களுக்கு வாய்ப்பு வரும்போது அதைச் சொல்லுங்கள். பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுக்கப் போகிறோம் இல்லையா? (குறுக்கீடு) சரி, சொல்லி முடியுங்கள்.

[2010 ஏப்ரல் 12]

முற்பகல் 9-35

திரு. வை. சிவபுண்ணியம்: இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதை ஆட்சேபித்து இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி வெளியேறுகிறது.

(இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினர்கள் அவையிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் செல்வி கே. பாலபாரதி.

செல்வி கே. பாலபாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே மேலவை குறித்து இந்திய மார்க்சிய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாக எங்களுடைய எதிர்ப்பை நாங்கள் பதிவு செய்திருந்தோம். இன்றைக்குத் தீர்மானம் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு வாக்கெடுப்பு நடத்த வேண்டும். தாங்கள் அதற்கு முன்வர வேண்டும் என்று மார்க்சிய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே.ஏ. செங்கோட்டையன்.

*திரு. கே.ஏ. செங்கோட்டையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேலவை கொண்டு வர வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகக் கடுமையாக எதிர்க்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல, இதை விவாதிக்க வேண்டுமென்றும், அதற்குப் பிறகு வாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்தி, அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் தி. சதன் திருமலைக்குமார்.

டாக்டர் தி. சதன் திருமலைக்குமார்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தின்மீது விவாதம் நடத்தி, வாக்கெடுப்பு நடத்த வேண்டும் என்று மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறது.

2010 ஏப்ரல் 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தீர்மானத்தின்மீது விவாதம் தொடங்குதல். முதலில் தே.மு.தி.க. சார்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. விஜயகாந்த். உறுப்பினர் அவையில் இல்லை. அடுத்து, விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சியின் சார்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. து. ரவிக்குமார். சுருக்கமாகப் பேசவேண்டும்.

திரு. து. ரவிக்குமார்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மீண்டும் தமிழகத்திலே சட்ட மேலவையைக் கொண்டு வர வேண்டும், அதற்கான சட்டத் திருத்தங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்கின்ற வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க ஒரு தீர்மானத்தை முன்மொழிந்திருக்கின்ற சமத்துவப் பெரியார், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) விடுதலைச் சிறுத்தைகளின் சார்பிலே நாங்கள் மனமாரப் பாராட்டுகின்றோம். இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்கின்றோம். ஒரு நாட்டிலே இத்தகைய அவைகள் இருப்பது என்பது ஜனநாயகத்தின் மாண்பிற்கு மிக மிக அவசியமானதாகும். தமிழகத்திலே மிகச் சிறப்போடு செயல்பட்டு வந்துகொண்டிருந்த சட்ட மேலவை எந்தச் சூழ்நிலையிலே, எப்படி கலைக்கப்பட்டது என்பது நாடறிந்த உண்மை. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், ஈழப் பிரச்சினைக்காக தமது சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவியைத் துறந்து, மேலவையிலே இடம் பெற்ற நேரத்திலே அந்த மேலவை அன்று கலைக்கப்பட்டது. அன்றைக்கு அந்த மேலவையைக் கலைக்கின்ற தீர்மானத்திற்கு ஓரிரு மாதங்களிலேயே சட்ட அங்கீகாரம் அளித்த மத்திய அரசு, அதற்குப் பிறகு தமிழகத்தின் சார்பிலே இரண்டு முறை சட்ட மேலவையைத் தோற்றுவிக்கின்ற தீர்மானத்திற்கு பல ஆண்டுகளாக அங்கீகாரம் அளிக்காமல் கிடப்பிலே போட்டிருந்த உண்மையையும் நாடு அறியும். இந்த நிலையிலே இன்றைக்கு இங்கு நிறைவேற்றி அனுப்பப்படுகின்ற இந்தத் தீர்மானத்திற்கு உடனடியாக மத்திய அரசின் ஒப்புதலைப் பெறுவதற்கு நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், மேலவை உருவாக்கப்படுகிற நேரத்திலே சமூக நீதி அதிலே நிலைநாட்டப்பட வேண்டும் என்பது விடுதலைச் சிறுத்தைகளினுடைய வேண்டுகோள். இன்றைக்கு சட்டப் பேரவைகளிலே, நாடாளுமன்றத்திலே இட ஒதுக்கீடு என்பது இருக்கிறது. மகளிருக்கும் இட ஒதுக்கீடு வழங்க வேண்டும் என்கின்ற முன்முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. து. ரவிக்குமார்] [2010 ஏப்ரல் 12]

அத்தகைய ஒரு முன்முயற்சிக்கும் அடிகோலியவர் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள்தான் என்பதை உலகமறியும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இப்படி சமூக நீதிப் போராட்டத்திலே இந்தியாவிற்கே வழிகாட்டுகின்ற மாநிலமாக தமிழகம் இன்றும் திகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக, நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அதிலே முன்னிலையிலே நிற்பவர் என்பதை நாமெல்லாம் அறிவோம். இன்றைக்கு இந்தியாவிலே மாநிலங்களவை இருந்தாலும், பல்வேறு மாநிலங்களிலே சட்ட மேலவைகள் இருந்தாலும், அவற்றிலே இட ஒதுக்கீடு என்பது இல்லாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. அதன் காரணமாக சட்ட மேலவைகளிலே, மாநிலங்களவையிலே தாழ்த்தப்பட்ட, பழங்குடியினருக்கும், பெண்களுக்கும் உரிய பிரதிநிதித்துவம் இல்லை என்பதைப் புள்ளிவிவரங்கள் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றன.

முற்பகல் 9-40

எனவே, மேலவைகளிலே தாழ்த்தப்பட்ட, பழங்குடியினருக்கு, மகளிருக்கு இட ஒதுக்கீடு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது விடுதலைச் சிறுத்தைகளுடைய வேண்டுகோளாகும். இப்போது தமிழகத்திலே மேலவையை உருவாக்குகின்ற நேரத்திலே இதற்கான ஒரு முன்மொழிவையும் அளித்து இந்தியாவிற்கே சமூக நீதிக் கொள்கையிலே தமிழகம் வழிகாட்ட வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான நடவடிக்கையையும் எடுக்க வேண்டும் என்று விடுதலைச் சிறுத்தைகள் சார்பிலே வலியுறுத்தி, இந்த சட்ட மேலவை உடனடியாக உருவாக்கப்பட வேண்டும், முன்புபோல் இல்லாமல் மத்திய அரசு உடனடியாக இதற்கு ஒப்புதல் அளித்து, தமிழக மக்களுடைய உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி, வாய்ப்புக்கு நன்றி சொல்லி, அமைகிறேன், வணக்கம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ம.தி.முக. சார்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் தி. சதன் திருமலைக்குமார்.

டாக்டர் தி. சதன் திருமலைக்குமார்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தொண்டு வந்த மேலவை தேவை என்கிற தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறோம். 1986-ல் ஏற்கெனவே இந்தச் சட்டப் பேரவையில் நன்கு விவாதம் நடத்தி, மேலவை தேவையில்லை என்று தீர்மானம்

2010 ஏப்ரல் 12] [டாக்டர் தி. சதன் திருமலைக்குமார்]

நிறைவேற்றப்பட்டது. நம்முடைய நாடாளுமன்றத்தில்கூட அமைச்சர்கள் சிக்கன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சில கொள்கைகளெல்லாம் வகுக்கப்பட்டன. ஆகவே, இப்போது தமிழ்நாட்டில் மேலவை அமைந்தால் அதில் நியமிக்கப்படுகின்ற அல்லது தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற உறுப்பினர்களுக்கு பல்வேறு செலவுகள் செய்ய வேண்டிய ஒரு நிலை இருப்பதால், இவற்றையெல்லாம் கருத்திற்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்ப்பதோடு, வாக்கெடுப்பும் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்திய கம்யூனிஸ்டு (மார்க்சிஸ்ட்) கட்சி சார்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் செல்வி கே. பாலபாரதி.

செல்வி கே. பாலபாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் மேலவை அமைக்கப்படவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு கட்சி இன்று மட்டுமல்ல, கடந்த காலங்களிலும் பல்வேறுபட்ட அரசியல் சூழ்நிலைகளிலேகூட தொடர்ந்து எதிர்த்து வந்திருக்கிறது. இப்போது அரசு எடுத்திருக்கக்கூடிய இந்த முடிவு என்பது, தமிழகத்தில் கடுமையாக இருக்கக்கூடிய வறுமை, பல்வேறு நெருக்கடிகள், பிரச்சினைகளிலிருந்து திசை திருப்புவதற்கான ஒரு நடவடிக்கையாகவே இருக்கிறது என்று நாங்கள் கருதுகின்றோம். காரணம், மக்களுக்கான பல நடவடிக்கைகளை தமிழக அரசு எடுப்பதற்கு இந்தச் சட்டப் பேரவையே தேவைப்பட்ட அளவிலே உதவியாக அமைந்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் சகோதரி திருமதி யசோதா அவர்கள் பேசுகிறபோதுகூட, மாநில அரசினுடைய திட்டங்களை வரிசையாகக் கூறி மேலும் கூறுவதற்கு மூச்சு முட்டுகிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவிற்கு மக்களுக்கான திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்தச் சபை போதுமானதல்ல, மேலவை தேவை என்ற அந்த உணர்வு, அந்தச் சிந்தனை எந்தச் சூழ்நிலையில் ஏற்பட்டது என்பது விளக்கப்பட வேண்டும்.

இரண்டாவது, ஒரு இலட்சம் கோடி ரூபாய்க்கு தமிழக அரசு கடன்பட்டிருக்கிறது. நிதி நெருக்கடியில், உலகமய, புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையினால் கடுமையான சூழ்நிலை மாநில அரசிற்கு உருவாகியிருக்கிறது. ஆகவே, மேலவை என்று வருகிறபோது, இந்தச் சபையோடு கூடுதலாக இரட்டிப்புச் செலவு

[செல்வி கே. பாலபாரதி] [2010 ஏப்ரல் 12]

ஆகக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. 2010-வது ஆண்டில் ஜனநாயகத்தைப் பலப்படுத்துவதற்கும், மேலும் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்குமாக இந்தச் சபையில் இன்னும் கூடுதலாக திட்டமிடுவதற்கான பல வாய்ப்புகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ராஜ்ய சபா என்பதுகூட மாநிலங்களுடைய பிரச்சினைகளை, மாநிலங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தக்கூடிய ஒரு சபையாக இருந்தாலும் அதனுடைய உள்பொருள், மறைபொருள் என்பது, மன்னராட்சி காலத்திலிருந்து இந்திய நாடு விடுதலை பெற்ற பிறகு, அவர்களினுடைய வாரிசுகள், பிரதிநிதிகள் அந்தச் சபைக்குள்ளே வர வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் ராஜ்ய சபா என்பதை அன்றைக்கு இந்திய நாட்டினுடைய பெரும் முதலாளித்துவ வர்க்கம் மறைமுகமாக உருவாக்கி வைத்தது.

முற்பகல் 9-45

இன்றைக்கும் ராஜ்ய சபாவில் பெருமுதலாளிகளே அதிகபட்சமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மாநிலங்களுடைய உறவைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு கட்சி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், உள்ளிட்ட கட்சிகள், மாநிலங்களவை தேவை என்பது, அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கலாம் என்ற அந்த ஷரத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அதன்படி மாநிலங்களினுடைய உரிமைகளை இன்றைக்கும் வலியுறுத்திக்கொண்டிருக்கின்றன. அதே அரசியல் சட்டத்தில், மாநிலங்களுக்கான மேலவை தேவை என்றால் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும், தேவை இல்லை என்றால் விட்டுவிடலாம் என்றும் உரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு கட்சி, இடதுசாரி கட்சிகள் ஆளுகின்ற மாநிலங்களில் மேலவை என்பது வேண்டியது இல்லை என்று கொள்கைரீதியாக நாங்கள் முடிவெடுத்திருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலே, மேலவை தேவை என்ற தீர்மானத்திற்கு தமிழக அரசு வந்திருப்பதற்கு மார்க்சிய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாக எங்களது எதிர்ப்பை இந்தச் சபையிலே பதிவு செய்து, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜி.கே. மணி அவர்கள்.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்த சட்டமன்றப் பேரவையில்

2010 ஏப்ரல் 12] [திரு. ஜி.கே. மணி]

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களால் தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் சட்டமன்ற மேலவையைத் தோற்றுவிக்கலாம் என்று முன்மொழியப்பட்ட அரசினர் தனித் தீர்மானத்தின்மீது பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துகளைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவைக்கு என்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வரலாற்று நிகழ்வுகள் ஏராளம் இருக்கின்றன. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டும் என்று சொன்னால், 1935 ஆம் ஆண்டின் இந்திய அரசுச் சட்டத்தின்படி 1937 ஆம் ஆண்டு இந்திய நாட்டில் வெள்ளைக்காரர்களால் ஒருசில மாநிலங்களில் மட்டுமே மேலவை கொண்டு வரப்பட்டது. அப்படி இந்தியாவில் மேலவை உருவாக்கப்பட்ட மாநிலங்களில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது தமிழ்நாடு, ஆதாவது, அன்றைய சென்னை மாகாணம், மேற்கு வங்காளம், மராட்டியம் என்று இந்த மூன்று மாநிலங்களில் மட்டுமே மேலவை கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. மேலவை கொண்டுவரப்பட்ட நேரத்தில் சட்டமன்றப் பேரவைக்கும், சட்டமன்ற மேலவைக்கும் எந்த வகையிலான அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன என்பதை வரையறுத்துச் சொல்கிறவேளையில், சட்டமன்றப் பேரவை இயற்றுகிற அல்லது தோற்றுவிக்கிற, நிறைவேற்றுகிற தீர்மானத்தில் மேலவை குறுக்கிட முடியாது, அதை நிராகரிக்க முடியாது என்ற நிலை இருந்தாலும்கூட, நம்முடைய தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையைப் பொறுத்தவரையிலே, எவ்வளவு இணக்கமாக நடந்துகொண்டிருக்கின்றது என்பதற்குப் பல்வேறு உதாரணங்களை, நிகழ்வுகளை, முன்னுதாரணங்களை இந்த மேலவையிலே கண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டும் என்று சொன்னால், பேரவை நிறைவேற்றுகின்றவற்றுக்கு மேலவை பல்வேறு கோணங்களிலே அப்படியே ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறது. ஒப்புதல் அளித்ததோடு மட்டுமல்ல, பேரவை நிறைவேற்றுகின்ற தீர்மானத்தில் அன்றைய நிகழ்வுகளுக்குத் தேவையான சில திருத்தங்களைச் செய்து, பேரவை இதனை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும், ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று மேலவையிலிருந்து திருத்தங்களோடு அனுப்பப்பட்ட தீர்மானத்தை, பேரவை முழு மனதோடு ஏற்று வரவேற்று இருக்கின்ற நிகழ்வுகளும் நடந்துகொண்டிருந்தன.

[திரு. ஜி.கே. மணி]

[2010 ஏப்ரல் 12]

அதுமட்டுமல்ல, பேரவையில் இயற்றப்படாமல் மேலவையிலேயே இயற்றப்பட்ட தீர்மானங்களையும் பேரவை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தீர்மானங்களில் இன்றும் நடைமுறையில் இருக்கின்ற வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தீர்மானங்கள் என்று சொன்னால், 1947 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு சட்டமுன்வடிவு நம்முடைய மேலவையில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, சென்னை விலங்குகள், பறவைகள் பலியிடத் தடை செய்யும் சட்டமுன்வடிவை 1947 ஆம் ஆண்டு மேலவையில் நிறைவேற்றி பேரவைக்கு அனுப்பிய நேரத்தில் பேரவை அதனை முழுமையாக ஏற்று ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறது. அதைப்போல, அடுத்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தீர்மானமாகக் கருதப்படுவது, 1958 ஆம் ஆண்டு—அப்போது சென்னை மாகாணம், தமிழ்நாடு அல்ல—சென்னை பூங்காக்கள் விளையாட்டு மைதானங்கள், திறந்தவெளிகள் பாதுகாப்பு குறித்த சட்டமுன்வடிவு மேலவையில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதும் சென்னையில் சென்னைத் தீவுத் திடல் உள்ளிட்ட பெரிய மைதானங்கள், விளையாட்டு மைதானங்கள், பூங்காக்கள், திறந்தவெளி இடங்கள் எல்லாம் பாதுகாப்போடு இருக்கின்றன என்று சொன்னால், அதற்குக் காரணம் 1958 ஆம் ஆண்டில் மேலவையில் கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானம்தான் என்பதை நாம் இங்கே எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இப்படி நிறைய முன்னுதாரணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கலாம்.

இப்படி பல்வேறு சிறப்புக்குரிய இந்த மேலவை 1986 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் கலைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அது கலைக்கப்பட்டதற்கான காரணங்களுக்குள் நான் அதிகமாகச் செல்ல விரும்பவில்லை. அப்படி கலைக்கப்பட்ட நேரத்தில், அப்போது இருந்த மேலவையினுடைய உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 63. அந்த மேலவை உறுப்பினர் எண்ணிக்கை 122 ஆக இருந்து, சூழலுக்கு ஏற்ப 72 ஆகக் குறைக்கப்பட்டு, மீண்டும் சட்டமன்றப் பேரவையிலே இருக்கிற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப விகிதாச்சாரம் அமைத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், இறுதியாக கலைக்கப்பட்ட நேரத்தில் இருந்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 63. உறுப்பினர்களாக இருந்தோர் யார் என்று பார்த்தோம் என்றால், தமிழ்நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தலைவர்கள்தான் மேலவையிலே

2010 ஏப்ரல் 12] [திரு. ஜி.கே. மணி]

இடம்பெற்றிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தலைவர்களுள் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தலைவர்தான் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சராக இன்றையதினம் இருக்கின்ற மதிப்பிற்குரிய முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

முற்பகல் 9-50

அப்போது மேலவைக்குத் தலைவராக இருந்தவர், வரலாற்றுச் சிறப்புக்குரிய தலைவர், பெரியவர் அமரர் ம.பொ.சி. அவர்கள். அவர்கள் தலைவராக இருந்த நேரத்திலேதான் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டு, மேலவை கலைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மேலவை கலைப்புத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தவர் அன்றைய அவை முன்னவர், தமிழ்நாட்டினுடைய மூத்த தலைவராக இருந்த அமரர் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள். அவர்களாலேதான் அந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு நாட்களாக மூத்த தலைவர்களிடத்திலே, பெரியவர்களிடத்திலே நான் விசாரித்தபோது, அவர் கனத்த இதயத்தோடு, இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிய வேண்டுமா என்று வேதனையோடு கொண்டு வந்ததாக, அவர்கள் சொன்னார்கள். 'நான் கனத்த இதயத்தோடுதான் இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்' என்று வேதனையோடு அவர் சொன்னதாகக்கூடச் சொன்னார்கள். தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டதற்குச் சொன்ன காரணம், தமிழ்நாட்டினுடைய நடிகை ஒருவர் ஆளுநர் அவர்களாலே நியமனம் செய்யப்பட்டதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து, சென்னை உயர் நீதிமன்றத்திலே வழக்குத் தொடரப்பட்டது. அந்த வழக்கிலே சொல்லப்பட்டது, அந்த நடிகை, கடன் வாங்கி அதைச் செலுத்த முடியாமல் திவாலானவர்; திவாலானவர் எப்படி ஆளுநர் அவர்களால் அரசின் ஒப்புதலோடு உறுப்பினராக நியமனம் செய்யப்படுகிறார் என்று வழக்குத் தொடரப்பட்டது. அந்த வழக்கு விசாரணை முடிவதற்கு முன்பாகவே, அந்த நடிகை 'நான் பதவி வகிக்க முன்வரவில்லை' என்று பதவி விலகல் கடிதம் கொடுத்து, அவர் வெளியேறி இருக்கிறார். இது ஒரு காரணமாகச் சொல்லப்பட்டது.

அடுத்து, இரண்டாவது முக்கியக் காரணமாகச் சொன்னது, வரலாற்றுச் சிறப்புக்குரிய அந்த மேலவையில், அப்போது இன்றைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள்

[திரு. ஜி.கே. மணி]

[2010 ஏப்ரல் 12]

எதிர்க்கட்சித் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றிருந்தார்கள். அக்காரணத்தினாலே, இந்த மேலவை தொடரக் கூடாது என்று உள்நோக்கம் கொண்டு, கலைக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப் பல்வேறு காரணங்கள் சொல்லப்பட்டன. பத்திரிகைகளில் வந்த செய்திகள், நான் கேட்டறிந்த செய்திகளைத்தான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட அந்தத் தீர்மானத்தின்மீது பேசுகிற நேரத்தில், பல்வேறு கட்சியினர், குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், அந்தக் கலைப்புத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், ஜனதா கட்சி, மார்க்சிய பொதுவுடைமைக் கட்சி, இந்திய பொதுவுடைமைக் கட்சி, முஸ்லிம் லீக் போன்ற பல்வேறு கட்சியினர், தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையைக் கலைக்கக் கூடாது, இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறோம் என்று எல்லோரும் பேசி இருக்கிறார்கள். அப்படிப் பேசுகிற நேரத்தில், இந்திய பொதுவுடைமைக் கட்சியின் சார்பிலே, கருத்தைக் கூறியவர் அமரர் ப. மாணிக்கம் அவர்கள். அவர்கள் சொன்னது, மேலவைக் கலைப்பு—சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன்—இறுதியாக வாதத்தை முடித்தபோது மேலவைக் கலைப்பு என்பது ஜனநாயக விரோதமான நடவடிக்கை என்று, இந்திய பொதுவுடைமைக் கட்சியினுடைய முன்னணித் தலைவர்களுள் ஒருவராக இருந்த தோழர் ப. மாணிக்கம் அவர்கள் அப்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போல, மேலவைக் கலைப்பு என்பது குறுகிய அரசியல் நோக்கம் கொண்டது என்று மார்க்சிய பொதுவுடைமைக் கட்சி குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அப்போது பழ. நெடுமொறன் அவர்கள், இது அப்பட்டமான ஜனநாயகப் படுகொலை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அன்றைய சூழ்நிலையிலே, சட்டமன்ற மேலவையைக் கலைக்கக் கூடாது என்பதற்கு அரசியல் கட்சிகள் தெரிவித்த கருத்துகள் இவை. பல்வேறு காரணங்கள் சொல்லப்பட்டு, தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை கலைக்கப்பட்டது. மீண்டும் வரலாற்றுச் சிறப்புக்குரிய அந்த மேலவை தமிழகத்திற்கு வர வேண்டும் என்று நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ற நேரங்களில், 1989-லும் 1996-லும், தீர்மானங்களை நிறைவேற்றினார்கள். சட்டமன்ற

2010 ஏப்ரல் 12] [திரு. ஜி.கே. மணி]

மேலவைத் தொடர வேண்டும், மேலவையைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று மூன்றாவது முறையாக இன்று முன்மொழிந்திருக்கும் தீர்மானத்தைப் பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலே நாங்கள் மனதார வரவேற்கிறோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) முழு மனதோடு வரவேற்கிறோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இப்படி பல்வேறு நிகழ்வுகளைச் சுட்டிக்காட்டிவிட்டு வரவேற்பதற்குக் காரணம், இந்த மேலவை என்பது, தமிழ்நாட்டினுடைய மூத்த தலைவர்களை, அறிஞர்களைக் கொண்டு இயங்கக்கூடியது என்பதால்தான்.

முற்பகல் 9-5.5

மேலவையில் யாரெல்லாம் இடம் பெற்றார்கள் என்றால், நம்முடைய சட்டப் பேரவையினுடைய உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் 24 பேர், உள்ளாட்சிப் பிரதிநிதிகள் 24 பேர், பட்டதாரி தொகுதிகளிலிருந்து 6 பேர், ஆசிரியர் தொகுதிகளிலிருந்து 6 பேர், ஆளுநரால் நியமனம் செய்யப்படுபவர்கள் 3 பேர், ஆக, மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 63. இவர்கள் யார் என்று சொன்னால், படித்தவர்கள், அறிஞர்கள், கல்வியாளர்கள், மருத்துவ வல்லுநர்கள், தொழில்நுட்ப வல்லுநர்கள், ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள், விவசாயப் பிரதிநிதிகள், நெசவாளர்கள் பிரதிநிதிகள் என்று பல்வேறு கோணங்களில், எல்லோரும் இடம் பெற்று இருக்கக்கூடிய அவை மேலவை. ஆகவே, இன்றைய சூழ்நிலையில் பேரவை இருந்தாலும்கூட, மூத்த தலைவர்களைக் கொண்டு இயங்கக்கூடிய மேலவை, தமிழ்நாட்டுக்குத் தேவையானது என்பதை பாட்டாளி மக்கள் கட்சி சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறது. ஆகவே, மேலவை கட்டாயம் வரவேண்டும் என்று விரும்புகிற பாட்டாளி மக்கள் கட்சி, மேலவையிலே மூத்த அறிஞர்கள் வேண்டும், எல்லா சமூகத்தினரையும் உள்ளடக்கி, சமூக நீதியை நிலைநாட்டக்கூடிய அவையாக அந்த அவை இருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறது.

அதேநேரத்தில், நம்முடைய தமிழ்நாடு வளர்ச்சி பெறக்கூடியவகையில், தமிழ் மொழி வளர்ச்சி பெறக்கூடிய வகையில், நம்முடைய பண்பாடு, நாகரீகம் காக்கக்கூடியவகையில், தொழில் வளர்ச்சி, கல்வி வளர்ச்சி, மருத்துவ வசதி பெறக்கூடிய வகையில், விவசாயிகள், நெசவாளர்கள் பிரதிநிதிகள் என்று எல்லா

[திரு. ஜி.கே. மணி]

[2010 ஏப்ரல் 12]

நிலைகளிலும் ஒட்டுமொத்தமாக, உறுப்பினர்கள் இந்த மேலவையில் இடம் பெறுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்ற அந்த வேண்டுகோளை முன்வைத்து, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களாலே கொண்டு வரப்பட்ட இந்த அரசினர் தீர்மானம் நிறைவேற வேண்டும், தமிழ்நாட்டுக்கு பலன் தரவேண்டும் என்று பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலே முழு மனதோடு ஆதரித்து, இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேறுவதற்கு எல்லா நிலைகளிலும் உறுதுணையாக பா.ம.க. இருக்கும் என்பதையும், தெரிவித்து (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எங்களது சமூக நீதிக் காவலர் மருத்துவர் அய்யா சார்பிலேயும் வரவேற்று, இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற ஒத்துழைப்போம் என்று கூறி, அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே.ஏ. செங்கோட்டையன்.

***திரு. கே.ஏ. செங்கோட்டையன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, 1986 ஆம் ஆண்டு மேலவை கலைக்கப்பட்டதற்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்கின்ற வகையில், நடிகை என்றும், மற்ற பெயர்களைக் குறிப்பிட்டும், நாவலர் பாரத்தோடு இருந்தார் என்றும் கற்பனைக் கனவுகளை இங்கே எடுத்துவிட்டிருக்கிறார். இதை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல, மேலவையைக் கலைப்பதற்கு சில காரணங்கள் இருந்ததன் அடிப்படையில், அன்றைக்கு அது தேவையில்லை என்ற நிலையில் கலைக்கப்பட்டதே தவிர, இவர் கற்பனைக் கனவுகளை சொன்னதுபோல அல்ல. இவர் மேலவையை ஆதரிக்க வேண்டும் என்றால் ஆதரிக்கட்டும். அதற்காக அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இப்படிக்கலைத்திருக்கிறது என்று சொல்வது உண்மையிலேயே வன்மையாகக் கண்டிக்கத்தக்கது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ், பேசுங்கள். (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜி.கே. மணி.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அ.தி.மு.க.வின் கொறடா, நண்பர் மாண்புமிகு திரு. செங்கோட்டையன் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள்.

2010 ஏப்ரல் 12]

[திரு. ஜி.கே. மணி]

நான்குட என்னுடைய பேச்சிலே குறிப்பிட்டேன், அன்று பத்திரிகைகளிலே வந்த செய்திகள்; அன்று அவர்களோடு நெருக்கமாக இருந்தவர்கள் சொன்ன அந்தச் செய்திகளையெல்லாம் சேகரித்துத்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட்டேன். செய்திகள் இல்லாமல் நான் சொல்லவில்லை. வேண்டுமானால், யார் இருந்தார்கள், என்ன சொன்னார்கள் என்பதையெல்லாம் அவரிடத்திலே நேரிலேகூட நான் பேசுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். உங்கள் கருத்தை நீங்கள் சொல்லுங்கள், என் கருத்தை நான் சொல்கிறேன். கருத்துச் சொன்னவர்களிடம் கேட்டுச் சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. செங்கோட்டையன், நீங்கள் உங்கள் தரப்பிலே கருத்துகளைச் சொல்லுங்கள். நீங்கள் சொன்னதும் பதிவாகியிருக்கிறது. அவர்கள் சொன்னதும் பதிவாகியிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ். (குறுக்கீடுகள்)

திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. . . (குறுக்கீடுகள்)

முற்பகல் 10-00

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. செ.ம. வேலுசாமி, திரு. பி.கே. சேகர்பாபு, திரு. எல். ரவிச்சந்திரன் நீங்கள் அனைவரும் அமைதியாக இருங்கள். வேறு யாரும் பேசக்கூடாது. நான் கூப்பிடுகிற உறுப்பினர் தவிர வேறு யாரும் அவையில் பேசாதீர்கள். உட்காருங்கள். திரு. பீட்டர் அல்போன்ஸ், நீங்கள் பேசுங்கள். (குறுக்கீடு) திரு. மணி, நீங்கள் உங்கள் கருத்தைச் சொல்லிவிட்டீர்கள். (குறுக்கீடுகள்) தயவுசெய்து உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்)

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இவர்கள் சொன்னதற்காக இன்னொன்றை நான் சொல்கிறேன். இது நடந்த நிகழ்வு; அன்று அவையில் இருந்த ஒருவர் நேற்று இரவும், இன்று காலையிலும் என்னிடத்தில் சொன்னது. அன்று மேலவையினுடைய தலைவராக இருந்த அமரர் திரு. ம.பொ.சி. அவர்கள் அந்த மேலவையில் உருக்கமாகப் பேசியிருக்கிறார். அவர் கண்ணீர்விட்டு அழுது, பேசியிருக்கிறார். (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் கண்ணீர்விட்டு

[திரு. ஜி.கே. மணி]

[2010 ஏப்ரல் 12]

அழுது இருக்கிறார். இந்தப் பேரவை (குறுக்கீடுகள்) நான் சொல்கிறேன் தலைவரே, . . . (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அ.தி.மு.க. உறுப்பினர்களை நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர் தன்னுடைய கருத்தைச் சொல்கிறார். (குறுக்கீடுகள்) நீங்கள் பேசும்போது உங்கள் கருத்தைச் சொல்லுங்கள். எதற்காகப் பிரச்சினை செய்கிறீர்கள்? அவர் தனது கருத்தைச் சொல்கிறார். உங்கள் கருத்தை நீங்கள் பேசும்போது சொல்லுங்கள்.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. ம.பொ.சி. அவர்கள், 'நான் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்' என்று சொன்னார்கள். அவர் மிகவும் உருக்கமாகப் பேசியிருக்கிறார். அது பத்திரிகையில் வந்த செய்தி. ஆதாரத்தோடு சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு) இல்லை, இல்லை. மேலவைக் குறிப்பேட்டில் பதிவாகியிருக்கிறது. மேலவை தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டும் என்று நான் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லி அழுதிருக்கிறார். கண்ணீர்விட்டிருக்கிறார். அவர் கண்ணீர்விட்டதைப் பார்த்துவிட்டு, அன்று முதலமைச்சராக இருந்த மக்கள் தலைவர் என்று எல்லா மக்களும் போற்றிய தலைவர் அமரர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும், நான் இங்கே இருந்தேன் என்று சொன்னால், ம.பொ.சி. பேச்சைக் கேட்டுவிட்டு, நான் மீண்டும் மேலவையை நிலைநாட்டி விடுவேன் போலிருக்கிறது, என் மனது தாங்கவில்லை என்று சொல்லி சட்டமன்றத்திலேயிருந்து வெளியேறியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. மணி, போதும். நீங்கள் உங்கள் கருத்தைச் சொல்லிவிட்டீர்கள். உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) உங்கள் கருத்தைச் சொல்லிவிட்டீர்கள். (குறுக்கீடு) திரு. மணி, உங்கள் கருத்தைச் சொல்லிவிட்டீர்கள் அல்லவா? உங்கள் ஆதரவு உண்டு. உட்காருங்கள். திரு. பீட்டர் அல்போன்ஸ் பேசுங்கள்.

திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க இந்த அவையில், தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் சட்டமன்ற மேலவையைத் தோற்றுவிக்கலாம் என்பதற்கான மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய தீர்மானத்தை, இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் பேரியக்கம் முழுமனதோடு வழிமொழிந்து, அதனை ஆதரித்து, காலத்தின் தேவை கருதி, தமிழக ஜனநாயகத்தின் எதிர்காலம் கருதி, ஜனநாயகத்தின் வேர்களை

2010 ஏப்ரல் 12] திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்]

மீண்டும் பலப்படுத்துகின்ற நோக்கத்திற்காக முன்மொழியப்பட்ட, சரியான நேரத்தில் எடுக்கப்பட்ட, சரியான முடிவின் அடிப்படையில் அமைந்த, சரியான தீர்மானம் என்பதை காங்கிரஸ் பேரியக்கம் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஜனநாயகத்தைப்பற்றி சொல்ல வந்த அரசியல் அறிஞர் ரூசோ அவர்கள், "I will not say democracy is the best form of Governance, but humankind have not found a better form of Government" என்று சொன்னார். "மிகச் சிறந்த ஆட்சிமுறை ஜனநாயகம் என்று நான் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன். ஆனால், அதைவிட சிறந்த ஆட்சி முறையை மனித குலம் இன்னும் கண்டுபிடிக்காததால், நான் ஜனநாயகத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன்" என்று சொன்னார். ஏனென்று சொன்னால், ஜனநாயகம் என்பது இரண்டு கூறுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று, the quality of democracy. மற்றொன்று the quantity of democracy. Quantity of democracy என்பது எத்தனை மக்கள் வாக்களித்தார்கள் என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம். எத்தனை விழுக்காடு மக்கள் வாக்களித்தார்கள், எத்தனை கோடி பேர் வாக்களித்தார்கள் என்பதை ஜனநாயகத்தினுடைய அளவாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் ஜனநாயகத்தின் தரம் என்பது, எத்தகைய மக்கள் பிரதிநிதிகள் உருவாகி மக்கள் மன்றத்திற்கு வந்தார்கள் என்பது. The quality of the representatives elected by the people—மக்கள் தேர்ந்தெடுத்த மக்கள் பிரதிநிதிகள், எந்தத் தகுதிகளோடு, தரத்தோடு, எந்த மேலான நோக்கத்தோடு, எவ்வளவு பெரிய பங்களிப்பைத் தருவதற்காக இந்த அவைக்கு வந்தார்கள் என்பதைப் பொறுத்தே, ஜனநாயகத்தினுடைய தரம் நிர்ணயிக்கப்படும். ஆகவே, ஜனநாயகத்தின் அளவு என்பது மட்டும் முக்கியம் அல்ல. ஜனநாயகத்தின் தரம் என்பது அதைவிட முக்கியம்.

முற்பகல் 10-05

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மேலவையைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று எதற்காக யோசித்திருக்கிறார்கள் என்றால், இந்த நாட்டின் ஜனநாயகத்தினுடைய அளவு அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் ஜனநாயகத்தினுடைய தரம் இன்னும் மேம்பட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

[திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்] [2010 ஏப்ரல் 12]

It is to improve the quality of democracy. எனக்கு மிகப் பெரிய வருத்தம் ஒன்று உண்டு. என்னால் அதிகமாக மதிக்கப்படுகிற, அரசியல் ரீதியாக, நான் ஓர் அரசியல் மாணாக்கனாக இருந்த காலத்தில், இடதுசாரித் தோழர்களினுடைய பங்களிப்பை, அவர்கள் இந்த நாட்டுக்கு அளித்திருக்கிற, அரசியலுக்களித்த பங்களிப்பை, நான் மனப்பூர்வமாக ஏற்று மதிக்கக் கடமைப்பட்டவன். என் அன்பிற்குரிய சகோதரி செல்வி கே. பாலபாரதி அவர்கள் மிகவும் விஷயம் தெரிந்தவர்கள். அவர்கள், மன்னருடைய பரம்பரைக்காக மாநிலங்களவை உருவாக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். அதைத்தான் என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. பிருந்தா காரத் என்று சொல்லக்கூடிய அந்த அற்புதமான சகோதரி என்று மன்னருடைய வாரிசாக மாறிப் போனார்? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) சீதாராம் யெச்சூரி என்று சொல்லக்கூடிய, புரட்சிகரமான இளைஞர், புரட்சிகரமான சிந்தனையாளர் என்று மன்னருடைய வாரிசாக மாறிப் போனார்? தீபங்கர் முகர்ஜி என்று என்னோடு மாநிலங்களவையிலே இருந்தாரே, அவர் சமூகத்தினுடைய அடித்தட்டு மக்களுடைய போராளி. நிலோத்பல் பாசு, விஜி என்று சொல்லக்கூடிய இடதுசாரித் தோழர்கள், அடித்தட்டு நிலைகளிலே பங்கு பெற்று, உழைக்கும் வர்க்கத்தினுடைய மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இருந்தவர்கள். தமிழகத்திலே கடந்த முறை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆதரவோடு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட என் அருமைக்குரிய தோழர், அன்பிற்குரிய சகோதரர் திரு. டி. கே. ஆர். அவர்கள் ஒரு மிகப் பெரிய தொழிற்சங்கவாதி. இவர்கள், என்று மன்னருடைய வாரிசாக மாறிப் போனார்கள்? மாநிலங்களவை என்ற ஒன்று இல்லை என்று சொன்னால், (குறுக்கீடு) நான் சொல்லிவிடுகிறேன். (குறுக்கீடு) நான் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். அப்புறம் நீங்கள் பேசங்கள். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் செல்வி கே. பாலபாரதி.

செல்வி கே. பாலபாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாநிலங்களினுடைய அவை, நமது அரசியல் சட்டத்திலே உருவாக்கப்படுகிறபோது, மாநிலங்களினுடைய உரிமைகளை வலியுறுத்துவதற்காகத்தான் அந்தச் சபை உருவாக்கப்படுவதாக அதிலே சொல்லப்பட்டது. ஆனால், அந்தச்

2010 ஏப்ரல் 12] [செல்வி கே. பாலபாரதி]

சபை இன்னொன்றுக்கும் பயன்படுகிறது. இந்திய நாட்டினுடைய பெரும் முதலாளியான அனில் அம்பானி போன்றவர்களெல்லாம் மாநிலங்களவை உறுப்பினராக ஆக முடிகிறது; பிருந்தா காரத் போன்ற உழைப்பாளி வர்க்கத்தினுடைய பிரதிநிதிகளும் அங்கே உறுப்பினர் ஆக முடிகிறது. ஆகவே, அந்தச் சபை என்பது, இரண்டு தன்மைகளோடு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அரசியல் சட்டத்தில் அது அங்கீகரிக்கப்பட்டதன் காரணமாக, நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றோம். நமது உரிமையை நாம் வலியுறுத்துவோம் என்ற முறையிலே மார்க்சிய கம்யூனிஸ்டு கட்சி, இடதுசாரிக் கட்சியினர் மாநிலங்களவையில் உறுப்பினர்களாக இருந்து பணியாற்றுகின்றோம். ஈரவை என்பது தொன்றுதொட்டே இருக்கிறது. மன்னராட்சிக் காலத்தில், இராமாயணத்தில்கூட இரண்டு சபைகள் இருந்திருக்கின்றன. அர்த்தசாஸ்திரத்தில் 'சபா' என்றும் 'சமிதி' என்றும் இரண்டு சபைகள் இருந்துள்ளன. மன்னர்கள் மற்றும் மந்திரிகள் நிறைந்த ஒரு சபை, அறிஞர்கள், சான்றோர்கள் நிறைந்த இன்னோர் சபை. இதனுடைய ஈரலாற்றுத் தொடர்ச்சியாகத்தான் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தினுடைய இறுதியில், இரண்டு சபைகள் தேவை என்று உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, நம்மால் ஒன்றிலிருந்து முற்றிலுமாக விடுபட முடியவில்லை. இது தேவை என்று அன்றைக்கே, அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்குகிறபோதே, அறிஞர்கள் விரும்பினார்கள், உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். உழைப்பாளி வர்க்கத்தினுடைய கருத்தை நாங்கள் அங்கு பிரதிபலிக்கிறோம். அங்கே பெரு முதலாளிகளும் அவர்களுடைய நலனுக்காக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நான் அதைக் குறை சொல்லவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர், எங்களால் மிகவும் மதிக்கப்படக்கூடிய அண்ணன் திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ் அவர்கள், அந்த அர்த்தத்தோடு பார்க்க வேண்டாம். ஆகவே, உழைப்பாளி வர்க்கத்தினருடைய பிரதிநிதிகளும் இருக்கிறார்கள். இன்னொருபுறம் பெரு முதலாளித்துவத்தினுடைய பிரதிநிதிகளும் இருக்கிறார்கள் என்பதுதான் அந்தச் சபையினுடைய உட்பொருள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ் அவர்கள்.

திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே . . (குறுக்கீடு)

[2010 ஏப்ரல் 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உயர் கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தொழிலாளர்கள், மற்றவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் மாநிலங்களவையிலே இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். மாநிலங்களிலேயும் functional representation என்று சொல்லி, உள்ளாட்சித் துறையைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகளும், ஆசிரியர் தொகுதியைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகளும், தொழிலாளர் நலனைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகளும், பல்வேறு வகைகளைச் சேர்ந்த மக்களைப் பிரதிபலிக்கிற அவைகளாகத்தான் மாநிலங்களிலே இருந்த மேலவைகளும் இருந்திருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மறந்திருக்க முடியாது. ஆகவே, மத்தியிலே இருக்கிற அவையில் மாநிலத்தினுடைய character எப்படி constitute செய்யப்படுகிறதோ, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல, அதே அடிப்படையிலேதான் இங்கே தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மற்றவர்கள்கூட சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிற வாய்ப்பு மாநிலங்களிலேயும் உருவாகியிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மறுக்க முடியாது.

செல்வி கே. பாலபாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, திரு. பீட்டர் அல்போன்ஸ் அவர்கள் கருத்தைச் சொல்லட்டும். நீங்கள் உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) திரு. பீட்டர் அல்போன்ஸ் அவருடைய கருத்தைச் சொல்லட்டும். நீங்கள் உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) செல்வி கே. பாலபாரதி, நீங்கள் அப்போதே பேசிவிட்டீர்களே? திரு. பீட்டர் அல்போன்ஸ், சொல்லுங்கள்.

திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்: இருங்கள் சகோதரி. நான் பேசிய பிறகு கடைசியாகப் பேசுங்கள். நீங்கள் இன்னும் நிறைய பதில் சொல்ல வேண்டியதிருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மரியாதைக்குரிய சகோதரி செல்வி கே. பாலபாரதி அவர்கள் மாநிலங்களவையைப் பற்றிச் சொல்லுகின்றபோது, ஒன்றைச் சென்னார்கள். அங்கே இந்த நாட்டினுடைய முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகளாக முதலாளிகள்—

2010 ஏப்ரல் 12] [திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்]

என்று சொல்வது சற்று கொச்சையாக இருக்கிறது. அதை, மாறி வருகின்ற சமூகச் சூழலிலே நீங்கள் முதலீட்டாளர்களின் பிரதிநிதி என்று சொல்ல வேண்டும், மாறி வருகின்ற காலச் சூழலிலே முதலீட்டாளர்களின் பிரதிநிதியாக அம்பானியும் அங்கே இருக்கிறார், உழைக்கின்ற வர்க்கத்தினுடைய பிரதிநிதியாக பிருந்தா காரத்தும் இருக்கிறார். இவர்கள் இரண்டு பேரையும் இழுத்துப் பிடித்து ஒன்று சேர்க்கின்ற கட்சியாக காங்கிரஸ், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போன்ற கட்சிகளும் அங்கே இருக்கின்றன. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

இவையெல்லாம் ஒரு நாட்டுக்கு அவசியம் என்பதை நீங்கள் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். ஜனநாயகம் என்பதே, எத்தனை பேர்களுடைய குரல்களை நாம் கேட்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதுதான். அதுதான் quality of democracy என்று சொன்னேன். இந்த நாட்டினுடைய மக்களுக்குத் தேவையான சட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற இந்த அவையிலே, மக்களுக்குத் தேவையான முடிவுகளை எடுக்கின்ற இந்த மாண்புமிகு அவையிலே, எத்தனை பேர்களுடைய குரல்களை நம்மால் கேட்க முடிகிறது.

(முற்பகல் 10-10)

ஓர் ஏழை அற்புதமாகச் சொன்னான், 'The decision is yours, but I have a right to be heard' என்று. 'முடிவு உங்களுடையது, ஆனால், நானும் கேட்கப்பட வேண்டும்' என்றான். அதுதான் அவனுடைய குரல். ஆகவே, அம்பானியினுடைய குரலும் கேட்கப்பட வேண்டும். பிருந்தா காரத்தினுடைய குரலும் கேட்கப்பட வேண்டும். இந்த நாட்டினுடைய பல்வேறு சமூகத் தளங்களிலே இருக்கின்ற பல்வேறு மக்கள், பல்வேறு கொள்கைகளைப் பிரதிபலிக்கின்றவர்கள், பல்வேறு சமூக வட்டங்களிலிருந்து வரக்கூடியவர்கள், பலவிதமான நிர்ப்பந்தங்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இடம் பெற்றுள்ளார்கள். இந்த மேலவையிலே, முடி திருத்துகின்ற மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் இருந்தார்கள். சலவைத் தொழிலாளிகளுடைய பிரதிநிதிகள் இருந்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சகோதரி பாலபாரதி அவர்களே, இன்று இருக்கின்ற ஜனநாயக முறையில், தேர்ந்தெடுக்கின்ற முறையிலே, இவர்களெல்லாம் சட்டம் நிறைவேற்றுகின்ற இந்த அவைக்கு வரமுடியுமா? இன்று இருக்கின்ற வாக்கு வங்கி அரசியல், இன்று இருக்கின்ற சமூகப் பின்னணியினுடைய அழுத்தம், ஜாதிகளுடைய நெருக்கடி, பெரும்பான்மையானோருடைய ஆதிக்க வெறி, பண பலம்,

[திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்] [2010 ஏப்ரல் 12]

ஆள் பலம், இவற்றிற்கிடையிலே ஒரு முடி திருத்துகின்ற தொழிலாளியோ, ஒரு சலவைத் தொழிலாளியோ, ஓர் அரவாணியோ அல்லது ஒரு தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதியோ தன்னுடைய குரலும் மக்கள் மன்றத்தில் கேட்கவேண்டுமென்று விரும்பினால் அதற்கு மேலவை மட்டும்தானே வாய்ப்பு! (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நீங்கள் ஏன் இதை அந்தக் கோணத்திலே பார்க்கக்கூடாது? நீங்கள் ஏன் இதை அந்தக் கோணத்திலே அணுகக்கூடாது?

என்னுடைய அருமைக்குரிய இடதுசாரி தோழர்கள், வெளிநடப்புச் செய்திருக்கின்ற நம்முடைய மரியாதைக்குரிய திரு. வை. சிவபுண்ணியம் அவர்கள், வளர்ந்துவருகின்ற சூழ்நிலையிலே இது தேவையா என்று கேட்டார்கள். நான் அவருக்குச் சொல்வேன், வளர்ந்துவருகின்ற சூழ்நிலையில்தான் இது அதிகம் தேவை. இன்று அரசு இயந்திரத்தை நடத்துவது என்பது சாதாரண காரியம் அல்ல. 1950-களில், 1960-களில் ரூ.100 கோடியைக்கூட எட்டாத, ரூ.100 கோடியைக்கூட தொடாத நம்முடைய பட்ஜெட், இன்று ரூ.60 ஆயிரம் கோடிக்கு, ரூ.65 ஆயிரம் கோடிக்கு, ஒரு இலட்சம் கோடி ரூபாய் கடன் சுமையைச் சுமந்து கொண்டு நம்முடைய ஆட்சி முறை என்பது பல்வேறுவகைகளிலே நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு அரசு இயந்திரம் மிகப் பெரிதாகி இருக்கிறது.

உலக வங்கியிலே கடன் வாங்குகிறோம். International Monetary Fund என்று சொல்லக்கூடிய சர்வதேச நிதியத்திலிருந்து கடன் வாங்குகிறோம். ஐப்பான் வளர்ச்சி வங்கியிலிருந்து பணம் வருகிறது. Asian Development Bank-லிருந்து பணம் வருகிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு இதையெல்லாம் புரிந்துகொள்வதற்கான தகுதிகள் இருக்கின்றனவா என்பது கேள்வி. உதாரணத்திற்கு என்னையே நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன். ஏறக்குறைய 3 முறை சட்டமன்றத்திலும், ஒரு முறை நாடாளுமன்றத்திலும் உறுப்பினராக இருந்தும், இன்னும் என்னாலேயே நிதிநிலை அறிக்கையை முறையாகப் படித்து, என்ன வரவு-செலவு என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்த ஆட்சியினுடைய அணுகுமுறைகள், அரசாங்கத்தினுடைய விதிகள், உலக வங்கியிலே கடன் வாங்குவதற்கான நிர்ப்பந்தங்கள், சட்டங்கள் போன்றவற்றைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நம்முடைய மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் அவர்கள்,

2010 ஏப்ரல் 12] [திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்]

நேற்றையதினம் Nokia Siemens தொழிற்சாலையினுடைய புதிய பிரிவைத் திறந்துவைத்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். வெளிநாட்டு முதலீடுகள் எல்லாம் வரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இன்று S.E.Z. என்று சொல்லக்கூடிய Special Economic Zones இவையெல்லாம் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நாம் கேட்க முடியாத அல்லது கேட்டிராத புதிய செய்திகள். இதைப்பற்றிய கருத்துகளை அரசுக்குச் சொல்வது யார்? அமைச்சர்களுக்குச் சொல்வது யார்? நேற்றுக்கூட நம்முடைய மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லுகின்றபோது, இந்தப் பக்கத்திலிருந்து ஒரு வினா வந்தது. அதற்கு அவர் சொன்னார், என் கருத்துக்கு இதுவரையில் இது வரவில்லை என்று. ஆகவே, அமைச்சருடைய கவனத்திற்கு, இதில் இப்படி ஒரு கோணம் இருக்கிறது என்று சொல்வதற்கு, எனக்குத் தகுதி வேண்டுமல்லவா? எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே உட்கார்ந்திருக்கிற நான் ஆளுகின்ற வரிசையிலே இருக்கின்றவர்களைப் பார்த்து, இந்தப் பிரச்சினைக்கு இப்படி ஒரு கோணம் இருக்கிறது, இப்படி ஒரு தகவல் இருக்கிறது, இப்படி ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது என்று சொல்வதற்கும் தகுதி தேவை. Bt. Brinjal என்று சொன்னால், அந்த ஒட்டு காய்கறி விதைகள் பற்றிய, மரபணு மாற்றப்பட்ட விதைகளைப் பற்றிய விஞ்ஞான நுட்பத்தை இந்த அவைக்கு வைப்பதற்கு, அந்தத் துறை சம்பந்தப்பட்ட ஒரு விஞ்ஞானியை இந்த அவையிலே நாம் உறுப்பினராக்கினால்தான் முடியும். மாநிலங்களவையிலே பார்க்கின்றபோது, நானே பிரமித்துப்போவேன். மிகப் பெரிய ஆராய்ச்சியாளர்கள், அணு விஞ்ஞானிகள், இந்திய இராணுவத்திலிருந்து ஓய்வுபெற்ற ஜெனரல்கள், முன்னாள் ஆளுநர்கள், வெளிநாட்டுப் பொருளாதாரத்தைக் கரைத்துக் குடித்து, உலக வங்கிகளிலே பல்லாண்டுக்காலம் பணியாற்றிய சான்றோர்கள், இவர்களெல்லாம் மாநிலங்களவையிலே இருந்த காரணத்தினால்தான், மாநிலங்களவையிலே வருகின்ற செய்திகள் அமைச்சர்களுக்குப் பயன்பட்டன, சத்தமில்லாத அவையாக அந்த அவை இருக்கும். அதைப்பற்றிக்கூட நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

நாம் பார்க்காத கோணத்தில் அவர்கள் பார்ப்பார்கள்; நமக்குத் தெரியாத கோணத்தை அவர்கள் நமக்குச் சொல்வார்கள். இந்தச்

[திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்][2010 ஏப்ரல் 12]

சட்டம் இன்று இயற்றப்பட்டால், இந்தச் சட்டத்தினுடைய விளைவுகள் எதிர்காலத்திலே இப்படி இருக்கும் என்பதை அவர்களுடைய அனுபவத்தால், ஞானத்தால் சொல்வார்கள். எல்லோராலும் வாக்கு வங்கி அரசியலுக்கு வந்து வெற்றிகரமாக நடத்திவிட முடியாது. வாக்கு வங்கி அரசியலையும் மீறி, அதாவது தேர்தல் அரசியலையும் மீறி சிலருடைய பங்களிப்பும், பங்கேற்பும் நம்முடைய ஜனநாயகத்தின் தரத்தை உயர்த்த நிச்சயமாக உதவும்.

முற்பகல் 10-15

பழுத்த அரசியல்வாதிகள் தேர்தல் களங்களிலே மக்களைச் சந்திப்பதற்கான தெம்பும் சக்தியும் உடம்பில் இல்லாதவர்கள். ஆனால், அனுபவரீதியாக, தங்களுடைய மகத்தான பங்களிப்பை இந்த அவைக்குத் தரக்கூடியவர்கள். ஆகவேதான், சட்டம் இயற்றுகின்ற மண்டபங்கள் அல்லது சட்டம் இயற்றுகின்ற அமைப்புகள் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் ஒருபுறம் மக்களோடு நெருக்கமானவர்கள், மக்களை அடிக்கடிச் சந்திக்கக்கூடியவர்கள், கூப்பிட்டக் குரலுக்கு ஓடிப்போகக் கூடியவர்கள், அவர்களுடைய கோபதாபங்களைப் புரிந்துகொண்டு, இந்த அவைக்கு வந்து சொல்ல வேண்டிய மக்கள் பிரதிநிதிகள், அதாவது மக்களோடு தொடர்பு கொண்டவர்கள் ஒரு புறம். அனுபவங்களை, மிகப் பெரிய தத்துவங்களை தங்களுடைய வாழ்க்கையிலே ஏற்று வெற்றிகரமாக பங்கேற்று பங்களிப்புத் தரக்கூடிய அனுபவம் நிறைந்த சாதனையாளர்கள், தொழில்நுட்ப அறிஞர்கள் மற்றும் வெற்றிகரமான பொது வாழ்க்கைக்குச் சொந்தக்காரர்கள் மற்றொருபுறம். (குறுக்கீடுகள்) எனக்குத் தெரியும் சார், நீங்கள் பேசும்போது பேசுங்கள். (குறுக்கீடுகள்) இதனால்தான் டெப்பாசிட் போய்க்கிடக்கிறீர்கள். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எல்லோரும் உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்) திரு. கே.ஏ. செங்கோட்டையன், சொல்லுங்கள்.

திரு. கே.ஏ. செங்கோட்டையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, டெப்பாசிட்டை இழந்தோம் என்று சொன்னார்கள். எத்தனையோ முறை காங்கிரஸ் கட்சியும் டெப்பாசிட்டை இழந்திருக்கிறது. யார் முதுகிலாவது ஏறிச் சென்றுதான் தமிழகத்திலே நீங்கள் பவனி வருகிறீர்களே தவிர, நீங்கள் தனித்து நிற்க முடிகிறதா?

2010 ஏப்ரல் 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. டி. சுதர்சனம். (குறுக்கீடுகள்) மற்றவர்கள் உட்காருங்கள். அமைதியாக உட்காருங்கள். திரு. டி. சுதர்சனம்.

திரு. டி. சுதர்சனம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நண்பர் திரு. பீட்டர் அல்போன்ஸ் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, அவரைப் பேச வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கோ அல்லது பேசுங்கள் என்று சொல்வதற்கோ உங்களுக்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறதே தவிர, இவர்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. அதேபோன்று, காங்கிரஸ் கட்சி டெப்பாசிட் இழந்ததுபற்றி நண்பர் கவலைப்படுகிறார். அப்படியென்றால் ஏன் இவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியோடு உறவு வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று துடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ் சீக்கிரம் உரையை முடியுங்கள்.

திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே பேசிய நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் தோழர் திரு. ரவிக்குமார் அவர்கள் மேலவையிலும் இட ஒதுக்கீடு வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதிலே எனக்குக்கூட மாற்றுக் கருத்து இல்லை. மேலவை என்பது அனைத்துத் தரப்பு மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் அமர்ந்திருக்க வேண்டிய அவை. இந்தக் காலக்கட்டத்திலே நான் மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வேன், அந்த அவையிலே அரசாணிகளுக்கும் இட ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். அதேபோல மாற்றுத் திறன் உள்ளவர்களுக்கும் இட ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். அரசு ஊழியர்களுக்கும் இட ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். பட்டதாரிகளுக்கும், உள்ளாட்சிப் பிரதிநிதிகளுக்கும் இட ஒதுக்கீடு இருப்பது மிகப் பெரிய சிறப்பு. எவ்வளவு சிறப்பு என்று சொன்னால், நம்முடைய அரசு நிதியினுடைய செலவீட்டில் ஏறக்குறைய 65 விழுக்காடு உள்ளாட்சித் துறையின்மூலமாகத்தான் செலவிடப்படுகிறது. மத்திய அரசினுடைய முதலீடாக (குறுக்கீடு) நான் முடித்துவிடுகிறேனே, நான் முடித்த பிறகு பேசுங்களேன் அம்மா.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: செல்வி பாலபாரதி, ஒவ்வொன்றுக்கும் எழுந்திருந்து கேட்டீர்கள் என்றால் என்ன செய்வது? (குறுக்கீடு) சரி, சொல்லுங்கள்.

[2010 ஏப்ரல் 12]

செல்வி கே. பாலபாரதி: அரவாணிகள், மாற்றுத் திறன் படைத்தோருக்கெல்லாம் இட ஒதுக்கீடு வேண்டும் என்று நமது மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் அண்ணன் திரு. பீட்டர் அல்போன்ஸ் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். கடந்த சட்டமன்ற, நாடாளுமன்றத் தேர்தலிலேயே இவர்களுக்கெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சி முன்னுரிமை கொடுத்து, வேட்பாளர்களாக நிறுத்தி வெற்றிபெறச் செய்திருக்கலாமே?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்.

முற்பகல் 10-20

திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சகோதரி பாலபாரதி அவர்களுடைய கேள்வியிலேயே அதற்கான பதிலும் இருக்கிறது. இவர்களையெல்லாம் தேர்தலிலே நிறுத்தி, வெற்றிபெறச் செய்ய முடியாது என்கிற காரணத்திற்காகத்தான், மேலவையிலே அவர்களுக்கெல்லாம் இட ஒதுக்கீடு கொடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டோம். நீங்கள் சொல்வது சரி. அதை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு கட்சியும் செய்ய முடியாது; இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியும் செய்ய முடியாது. ஏனென்று சொன்னால், அவர்களால் வாக்குகளைப் பெற்று, தேர்தல் களத்திலே வெற்றி பெற்று வருவது என்பது இயலாது. அதனால் இதைப்போன்ற voiceless people in a democracy—குரலற்றவர்கள்—இந்தக் குரலற்றவர்களுடைய குரலும் ஒலிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் குரலற்றவர்களுடைய குரலாக, காலங்காலமாக ஒலித்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய தலைவர் கலைஞர் அவர்கள், அந்தக் குரலுக்கும் இந்த அவையிலே இடம் வேண்டும் என்பதற்காக செய்த ஏற்பாடுதான் இது. ஏனென்று சொன்னால், நாம்கூட ஓட்டப் பந்தயம் வைக்கும்போது, எல்லோருக்கும் ஒரேமாதிரியான ஓட்டப் பந்தயம் வைப்பதில்லை. Juniors, Sub-juniors என்று வைக்கிறோம். அதிலும்கூட, physically disabled-க்கு தனியாக வைக்கிறோம். ஏனென்று சொன்னால், போட்டிபோடுகின்ற ஆஜானுபாகுவான நான், 5,000 கோடியை வைத்திருக்கிற நான், மிகப் பெரிய ஜாதிக்குச் சொந்தக்காரனாகிய நான், தேர்தலிலே நிற்கும்போது, என்னை எதிர்த்து ஒரு மாற்றுத் திறனுடைய, ஏதுமில்லாத ஒருவன் நின்று ஜெயிக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது எப்படிச் சரியாக இருக்க முடியும்? அது

2010 ஏப்ரல் 12] [திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்]

எப்படி உண்மையான ஜனநாயகமாக இருக்க முடியும்? ஆகவேதான், ஜனநாயகத்தின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக, இதைப்போன்ற நல்ல அமைப்புகள் உருவாவதன்மூலம், அற்புதமான சிந்தனையாளர்கள், தலைவர்கள் கிடைக்கிறார்கள்.

நான் ஒரேயொரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேலவை மட்டும் இல்லையென்று சொன்னால், இந்திய தேசத்தினுடைய பொருளாதாரத்தைக் கையிலே வைத்துக்கொண்டு, உலக சவாலுக்குப் பதில் சொல்கின்ற டாக்டர் மன்மோகன் சிங்கைப் போன்ற ஒரு பொருளாதார நிபுணர், இந்திய அரசியலுக்கு எப்படிக்கிடைத்திருக்க முடியும்? அவர் எப்படி பிரதமராக இருக்க முடியும்? அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கே தேவை வந்தபோது, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எப்படி முதலமைச்சராக வந்தார்கள் என்று சொன்னால், அவர் மேலவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுத்தான் முதலமைச்சராக இருந்திருக்கிறார். மூதறிஞர் சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியாரைப் போன்றவர்கள் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்க முடிந்தது என்று சொன்னால், அந்த மேலவையின் மூலமாகத்தான் பொறுப்பேற்றிருக்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் இந்த மேலவை என்பது, இன்று காலத்தினுடைய தேவைக்காக, நாம் கனவு காண்கின்ற அமைப்பு மட்டுமல்ல. நான் எனக்குள் அடிக்கடி ஒரு கேள்வி கேட்டுக் கொள்வேன். கலைஞர் அவர்கள் மட்டும் ஏன் காலத்தின் சருகோடு சருகாகவில்லை? கலைஞர் மட்டும் ஏன் கால வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்படவில்லை என்கின்ற கேள்விக்கு என்ன பதில் என்று சொன்னால், காலச் சருகுகள் உதிர்கின்ற நேரத்திலெல்லாம் அவர் ஒரு புதுக் குருத்தாக உயிர்த்தெழுந்த காரணத்தினால்தான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) கால வெள்ளம் வந்த காலத்திலெல்லாம், வெள்ளம் வடிந்த பிறகு, ஒரு புதிய தீப்பிழம்பாக அவர் எழுந்து நின்ற காரணத்தினால்தான், காலத்தால் அழிக்க முடியாத தலைவராக, புதிய சிந்தனைகளுக்கு, புதிய மாற்றங்களுக்கு, புதிய வழிகளுக்கு வித்திடுகின்ற தலைவராக இருந்த காரணத்தினால்தான், இன்று கலைஞர் அவர்கள், 70 ஆண்டுகள், 75 ஆண்டுகள் அசைக்க முடியாத அரசியல் சக்தியாக இருக்கிறார் என்பதுதான் உண்மை. அதனுடைய ஒரு வெளிப்பாடுதான் இந்தத் தீர்மானம். எதிர்காலத் தமிழகம், புதுமையான சட்டசபை, புதுமையான சூழல், புதுமையான சுற்றுப்புறங்கள் என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்தப் புதுமைகளின்

[திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்] [2010 ஏப்ரல் 12]

மத்தியிலேகூட, பழமையைத் தொலைத்துவிடக்கூடாது; பழமையின் மரபுகளை இழந்துவிடக்கூடாது; பழமை மரபுகளுடைய பாரம்பரியத்தை இந்தப் புதிய சட்டமன்றத்திற்குள் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதற்காகத்தான், பழமையையும், புதுமையையும் இணைக்கின்ற முதல் தீர்மானத்தினை மொழிந்து, வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க தீர்மானத்திலே வாக்களிக்கின்ற பாக்கியத்தையும் நமக்குத் தந்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காலத்தால், தேவையால், இந்த நாட்டின் ஜனநாயகத்தினுடைய தரத்தை உயர்த்துவதற்காக, ஜனநாயகத்தினுடைய எதிர்காலத்தை வழிப்படுத்துவதற்காக, குரலற்றவர்களுடைய, விளிம்புநிலை மக்களுடைய குரலும் சட்டம் இயற்றுகின்ற இடங்களில் ஒலிக்க வேண்டும் என்பதற்காக, வாக்கு வங்கி அரசியலில் வெற்றிபெற முடியாதவர்கள் தங்களுடைய கருத்துகளையும் பதிவு செய்வதற்கு மன்றங்களிலே வாய்ப்புத் தர வேண்டுமென்பதற்காக, ஜனநாயக வாய்ப்புகளைக் கருதி, ஜனநாயகத்தைச் செழுமைப்படுத்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தினை இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் சார்பில் முழுமையாக வரவேற்று, ஆதரித்து, அமர்கிறேன். நன்றி. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அ.இ.அ.தி.மு.க. சார்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே.ஏ. செங்கோட்டையன்.

*திரு. கே.ஏ. செங்கோட்டையன்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் சட்டமன்ற மேலவையைத் தோற்றுவிக்கும் தீர்மானம் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக இந்தத் தீர்மானத்தைக் கடுமையாக எதிர்ப்பதோடு, இந்த மாநிலத்தில் மேலவையைக் கலைக்க மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 14-5-1986 அன்று தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதனடிப்படையில், 1-11-1986 முதல் தமிழக மேலவை நிரந்தரமாகக் கலைக்கப்பட்டுவிட்டது. பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன், மேலவையை மீண்டும் கொண்டு வரக் கோரி 20-2-1989 அன்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 'இந்திய அரசியலமைப்பின் 169-வது பிரிவு, உட்பிரிவு (1)-ன்படி, தகுந்த சட்டத்தினை இயற்ற வேண்டுமென்று இப்பேரவையில் 20-2-1989

2010 ஏப்ரல் 12] [திரு. கே.ஏ. செங்கோட்டையன்]

அன்று நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை இப்பேரவை நிராகரிக்கிறது' என்ற தீர்மானம் 4-10-1991 அன்று மீண்டும் கொண்டு வரப்பட்டது. மீண்டும் மேலவையைக் கொண்டு வரக் கோரும் தீர்மானம் 26-7-1996 அன்று நிறைவேற்றப்பட்டது. '26-7-1996-ல் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை இப்பேரவை நீக்கிக்கொள்கிறது' என்ற தீர்மானம் 12-9-2001 அன்று நிறைவேற்றப்பட்டது. மீண்டும் இந்தத் தீர்மானம் இன்றைக்கு இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

முற்பகல் 10-25

இங்கே காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, இந்தியாவிலே 28 மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், இந்த 28 மாநிலங்களையும் பார்க்கிறபோது, 6 மாநிலங்களில் மட்டும்தான் மேலவை இருக்கலாம் என்று தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு, மேலவை செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியிலே பேசுகிறபோது அறிஞர்களும், கல்வியாளர்களும் இங்கே வருவதற்கு, மேலவையிலே பல்வேறு ஆலோசனைகளைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன, அதை நாம் பயன்படுத்திக் கொண்டு இன்னும் பல்வேறு உயரிய திட்டங்களை மக்களுக்கு உருவாக்குவதற்கு அது பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

இந்தியாவிலே பார்க்கிறபோது, மொத்தத்திலே காங்கிரஸ் கட்சி பல்வேறு மாநிலங்களிலே இன்றைக்கு இடம் பெற்றிருந்தாலும் அந்த மாநிலங்கள் அனைத்திலும் மேலவை இருக்கிறதா என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம், ஏறத்தாழ 18 மாநிலங்களிலே காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்தாலும்கூட, இரண்டு மாநிலங்களில் மட்டும்தான் மேலவை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றி செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, மற்ற மாநிலங்களில் ஏன் இது நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதை காங்கிரஸ் அன்பர்கள் இங்கே தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே நீங்கள் வலியுறுத்துகிறீர்கள், மத்தியிலும் நீங்கள்தான் இருக்கிறீர்கள். மாநில காங்கிரஸ் இங்கே வலியுறுத்துவதைப்போல,

[திரு. கே.ஏ. செங்கோட்டையன்] [2010 ஏப்ரல் 12]
மத்தியிலே ஏன் நீங்கள் வலியுறுத்தவில்லை என்பதை நான் இந்தச் சட்டமன்றத்தின் மூலமாகத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, பார்க்கிறபோது, எந்தெந்த மாநிலங்களில் மேலவை இருக்கிறதென்று சொன்னால், உத்தரப்பிரதேசத்திலே இருக்கிறது, மஹாராஷ்டிராவிலே இருக்கிறது, பீகாரிலே இருக்கிறது, கர்நாடகாவிலே இருக்கிறது, ஜம்மு-காஷ்மீரிலே இருக்கிறது, ஆந்திராவிலே இருக்கிறது. ஆனால், மற்ற மாநிலங்களை நாம் பின்னோக்கிப் பார்க்கிறபோது, அங்கெல்லாம் ஏன் இல்லை? எதற்காக அவர்கள் கொண்டுவரவில்லை என்று எண்ணிப்பார்க்கின்றபோதுதான், நிதிச்சுமை மட்டுமல்ல; அறிஞர்களும், அறிவாளிகளும், படித்தவர்களும், பட்டதாரிகளும், கல்வியாளர்களும் இந்தச் சட்டப் பேரவையிலேயே இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள்; ஆகவே, அது தேவையில்லையென்ற காரணத்தின் அடிப்படையிலேதான் அங்கெல்லாம் கொண்டுவரப்படவில்லை என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இங்கே செல்வி பாலபாரதி அவர்கள் பேசுகிறபோது, மேல் தட்டு மக்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு காலத்திலே மேலவையை உருவாக்குவதற்குக் காரணமாக இருந்த ஆங்கிலேயர்கள் அன்றைக்கு உருவாக்குகிற நேரத்தில், அதிலே மேல் தட்டு மக்களுக்காக, தேர்தலிலே நிற்க முடியாதவர்கள், தேர்தல் களத்திலே மக்களைச் சந்திக்க முடியாதவர்கள், மேல் தட்டு மக்களுக்காக உருவாக்கப்பட்டது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறபோது ஒரு கருத்தை இங்கே வலியுறுத்தினார்கள். மேல் தட்டு மக்கள் என்று சொல்லும்போது, அம்பானியைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அம்பானி, பங்குதாரர் என்று சொன்னார். எத்தனை பங்குதாரர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள்? அம்பானியுடைய வாழ்க்கைத் தரம் என்ன? அவர் வாழ்வதற்கு 8,000 கோடி ரூபாயில் ஒரு வீடு கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், நாட்டிலே இருக்கிற பொருளாதாரம் எப்படி நலிந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலையிலே, அதையெல்லாம் உதாரணம் காட்டி, அவர் மேலவையிலே இருப்பது நன்றாகத்தான் இருக்கிறது, கருத்துகள் வழங்குவதற்கு, நாட்டை வழிநடத்திச் செல்வதற்கு என்று சொன்னால், நாட்டிலே அடித்தளத்திலே

2010 ஏப்ரல் 12] [திரு. கே.ஏ. செங்கோட்டையன்]

இருக்கிற மக்கள், எத்தனையோ பேர் ஏழைகளாக இருப்பவர்கள், வாழ முடியாதவர்கள், வீடற்றவர்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறபோது, 8,000 கோடி ரூபாய்க்கு ஒரு வீட்டைக் கட்டியிருக்கிறார் என்று பத்திரிகையிலே பார்க்கிறபோது அப்படிப்பட்ட பணக்காரரால் இந்த நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்தைச் சீர் செய்ய முடியுமா என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, அறிஞர்களைப் பொறுத்தவரையிலும், இங்கே பார்க்கிறோம்; எத்தனை அறிஞர்கள் உங்களுக்குப் பின்னாலே பவனி வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் சுட்டிக் காட்டுகிறபோது, முதலமைச்சருடைய செயலாளர்களாக இருக்கின்றவர்கள் அத்தனைபேரும் ஓய்வுபெற்ற அறிவாளிகள் என்ற முறையிலே இன்றைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் அமர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போல, தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைக் குழுவிலே பார்க்கிறபோது, வழக்கறிஞர்களும் இருக்கிறார்கள், கல்வித் துறையைச் சார்ந்த ஓய்வுபெற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள், மாநிலத் தகவல் ஆணையத்திலே பார்க்கிறபோது, ஓய்வுபெற்ற ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் மற்றும் கல்வித் துறையில் பணியாற்றியவர்கள் இருக்கிறார்கள். மாநிலத் திட்டக் குழுவிலே பார்க்கிறபோது பேராசிரியர் இருக்கிறார், சமூகச் சிந்தனையுள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். மருத்துவர் இருக்கிறார்; ஓய்வு பெற்ற ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளும், தொழிலதிபர்களும் அங்கே நிறைந்திருக்கிறார்கள். இங்கே இருக்கின்ற நிலைகளை நாம் மனதிலே வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது, மேலவையை உருவாக்கினால் மட்டும்தான் அவர்களுடைய அறிவாற்றலைப் பெற முடியுமா என்பதை நீங்கள் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

மேலவையை நாங்கள் உடனடியாகக் கொண்டு வருவோம் என்று நீங்கள் தேர்தல் அறிக்கையை வெளியிடுகிறபோதே சொன்னீர்கள். ஆனால், எப்போது கொண்டு வருகிறீர்கள்? எந்த நேரத்திலே நீங்கள் மேலவையைக் கொண்டு வருகிறீர்கள் என்று சொன்னால், ஆட்சியில் நான்கு ஆண்டுக்காலம் முடிந்ததற்குப் பிறகு மேலவையைக் கொண்டு வருவதில் என்ன உள்நோக்கம் இருக்கிறதென்று சொன்னால், உங்கள் கட்சியிலே இருக்கின்ற

[திரு. கே.ஏ. செங்கோட்டையன்] [2010 ஏப்ரல் 12]

குழப்பத்தினைப் போக்குவதற்கு, உங்களுடைய தோழமைக் கட்சிகளிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு இடத்தினைத் தருவதற்கு, அவர்களோடு இருக்கின்றவர்களுக்கெல்லாம் பிரச்சினைகள் வராமல், தேர்தல் களத்திலே அவர்கள் நிற்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடுதான், நீங்கள் இந்தப் பணியினை மேற்கொண்டிருக்கிறீர்களே தவிர, இறுதிக் காலத்தில், கடைசி நேரத்தில், ஓராண்டிற்கு முன்னாலே இதைக் கொண்டு வரவேண்டியதன் அவசியம் வேறு என்னவென்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

முற்பகல் 10-30

அதைப்போல, அறிஞர் பெருமக்களுடைய கருத்துகளை நீங்கள் கேட்கவேண்டுமென்று சொன்னால், எத்தனையோ அறிஞர்கள் கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கிறார்கள். இலவசத் திட்டங்களால் தமிழ்நாட்டினுடைய பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படுகிறது; பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படுவதால், இலவசத் திட்டங்களை நிறுத்திவிடுங்கள் என்று அறிஞர்கள் சொன்னார்களே, அந்த அறிஞர்களுடைய கருத்துகளையெல்லாம் சட்டப் பேரவையில் நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டீர்களா? அவற்றைச் செயல்படுத்துவீர்களா என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, நீங்கள் சொல்வதைப்போல, மேலவை இருக்கிறபோது அறிஞர்களாக இருக்கிறவர்கள் அங்கு சென்று கருத்துகளையெல்லாம் சொல்லலாம். ஆனால் அந்த அறிஞர்கள் இருக்கிற இதே சட்டப் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு தீர்மானங்களை, நடுவண் அரசு கண்டுக்கொள்கிறதா என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை, முல்லைப் பெரியாறு பிரச்சினை, பாலாற்றுப் பிரச்சினை போன்ற தமிழகத்தினுடைய பல்வேறு ஜீவாதார பிரச்சினைகள் இருக்கின்றபோது, அவைப்பற்றி இந்த சட்டப் பேரவையில் நாம் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றிய பிறகு, அதேபோல இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை, கச்சத் தீவு பிரச்சினைகள் போன்ற பிரச்சினைகள் இருக்கின்றபோது, மேலவை வந்தால் அங்கே அந்த அறிஞர்கள், கல்வியாளர்கள் சொன்னவுடனேயே நடுவண் அரசு அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளப் போகிறதா என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, நடுவண் அரசைப் பொறுத்தவரையில்,

2010 ஏப்ரல் 12] [திரு. கே.ஏ. செங்கோட்டையன்]

நீங்கள் ஆளுகின்ற மாநிலங்களிலே ஏன் மேலவை உருவாக்கப்படவில்லை என்பதை மட்டும் நான் இங்கே இருக்கின்ற சட்டப் பேரவை உறுப்பினர், காங்கிரஸ் கொறடா அவர்களிடம் இந்த நேரத்திலே கேட்க விரும்புகிறேன். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக, புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களும், இருக்கிற நேரத்தில் மேலவை தேவையில்லை என்ற கருத்தை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சில கருத்துகளைச் சொல்கிறபோது, உள்நோக்கம் கற்பிக்கும்வகையிலே நாவலர் பற்றியும், மற்றவர்களைப் பற்றியும் இங்கே சுட்டிக் காட்டினார்கள். அவற்றை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். அவர்கள் மனதிலே இருப்பது வேறு. அந்தக் கருத்துகளைச் சொல்கிற நேரத்தில், உள்நோக்கத்தோடு, ஒரு எதிர்க்கட்சி அமர்ந்திருக்கிறபோது, இப்படிப்பட்டக் கருத்துகளைச் சொன்னதை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக வன்மையாகக் கண்டிப்பதோடு, இதே மேலவை ஆந்திராவில் கலைக்கப்படுகிறபோது, அன்றைக்கு நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த செ. கந்தப்பன் அவர்கள், நாடாளுமன்றத்தில் ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறபோது, அங்கே ஆந்திரா மாநிலத்திலே இருக்கிற மேலவையைக் கலைத்து ஏற்கக்கூடியது என்று அவர் அன்றைக்கு வலியுறுத்தியிருக்கிறார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் உயிரோடு இருந்த நேரத்தில், அந்தக் கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அங்கே பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும், நான் இந்த நேரத்தில் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக மாமன்றத்திலே எங்கள் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் ஏற்கெனவே, தெள்ளத் தெளிவாக சிந்தனைத் திறனோடு எடுத்த முடிவின் அடிப்படையில், தற்போது சட்டமன்ற மேலவை வேண்டாம் என்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களின் சார்பிலும், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும், இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்ப்பதோடு, இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது வாக்களிப்பதற்கு நீங்கள் எங்களை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

[2010 ஏப்ரல் 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்.

திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்டமன்றக் கொறடா அவர்கள், இந்தியாவிலே ஒரு சில மாநிலங்களில் மட்டும்தான் மேலவை இருப்பதாகவும், பெரும்பான்மையான மாநிலங்களிலே மேலவை இல்லையென்றும் சொன்னார்கள். இருக்கின்ற மாநிலங்களை அவர்கள் உற்று நோக்கினால், ஒரு உண்மை அவர்களுக்குப் புரியும். இந்தியாவிலே எங்கெல்லாம் மேலவை இருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்தியாவிலே இருக்கின்ற பெரிய மாநிலங்கள், ஜனத்தொகையில், நிலப்பரப்பில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கையில், மிகப் பெரிய மாநிலங்கள் எங்கே இருக்கின்றனவோ, அந்த மாநிலங்களில் எல்லாம் மேலவை இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு மத்திய பிரதேசம், மஹாராஷ்டிரா, உத்தரப்பிரதேசம், ஆந்திரம், கர்நாடகம், பீகார் போன்ற மாநிலங்கள்தான் நம்மை ஒத்த நிலப்பரப்பில், ஜனத்தொகையில் பெரிய மாநிலங்கள். இந்தப் பெரிய மாநிலங்களில் மேலவை இல்லாத ஒரே மாநிலம் தமிழ்நாடு மட்டும்தான். எனவே, அதைச் சரிசெய்வதற்காகத்தான், இன்று நாம் அந்தத் தீர்மானத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஏன் காங்கிரஸ் ஆள்கிற சில மாநிலங்களில் மேலவை இல்லை என்று சொல்கிறார்களே, ஆந்திரா போன்ற பெரிய மாநிலத்திலே, மேலவை இல்லை என்று ஆக்கினார்கள். பிறகு மேலவையின் அவசியத்தை உணர்ந்து, இன்று மீண்டும் அங்கே மேலவை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்திலே, எப்போது எந்தக் காலக் கட்டத்தில் மேலவை ஒழிக்கப்பட்டதோ, அந்தக் காலத்திலேதான், ஆந்திராவிலும் ஒழிக்கப்பட்டது. ஆனால், ஆந்திரா அந்த வரலாற்றுத் தவறை சரி செய்துகொண்டுவிட்டது. இங்கு, கலைஞர் அவர்கள் அந்தத் தவறை சரி செய்வதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அவையிலே நான் பதிய வைக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜி.கே. மணி.

2010 ஏப்ரல் 12]

முற்பகல் 10-35

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேலவை வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தைப் பல்வேறு கோணங்களிலே நாம் அலசி, ஆராய்ந்திருக்கிறோம். ஆனால், ஒன்றை மட்டும் நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்டமன்றப் பேரவை என்று சொன்னால் இதற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படக் கூடியவர்கள், அரசியல் கட்சிகளின் சார்பிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். ஒரு தீர்மானம் நிறைவேறுகின்ற நேரத்தில், ஒரு சட்டமுன்வடிவு அல்லது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினைகளுக்கு வடிவம் கொடுக்கின்ற வேளையில், அவர்கள் அரசியல் கட்சிகளின் கொள்கைகளைத்தான் இங்கே பேச முடிகிறது. பாட்டாளி மக்கள் கட்சியினுடைய கொள்கை இந்த நிலைப்பாட்டில் என்ன, அதிமுக, காங்கிரஸ், பொதுவுடைமை கட்சிகளின் கொள்கைகளை என்ன என்று இங்கே எடுத்து வைக்கிறோம். ஆனால், நடுநிலையோடு அலசி ஆராய்ந்து முடிவெடுக்கக்கூடிய நிலை, பேரவையிலே இல்லையென்ற காரணத்தினாலேதான், அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு, இந்தப் பேரவையில் அரசியல் கட்சிகளின் சார்பிலே சூடான விவாதங்கள் எல்லாம், மோதல், முட்டல் என்று சொல்லக்கூடிய பல நிலைகளிலிருந்து மாறுபட்டு, அமைதியான முறையில் சூட்டைத் தணிக்கின்ற நிலையில் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு விவாதித்து, முடிவெடுக்க வேண்டுமென்ற உயர்ந்த நோக்கத்திற்காகத்தான், மேலவை வேண்டுமென்ற கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று பாட்டாளி மக்கள் கட்சியினர் கருதுகிறோம், ஆதரிக்கிறோம் என்பதை மீண்டும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள்.

திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பாட்டாளி மக்கள் கட்சியினுடைய தலைவர் அண்ணன் திரு. கோ.க. மணி அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது, பொதுவுடைமைக் கட்சியினுடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துபோல் ஒரு தோற்றத்தை இங்கே சுட்டிக்காட்டினார்கள். நான் அவருக்குப் பதிலாக, இதே பேரவையில் 1962 ஆம் ஆண்டு பேசிய கம்யூனிஸ்டு கட்சியினுடைய முதுபெரும் தலைவர்களில்

[திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்] [2010 ஏப்ரல் 12]

ஒருவராகத் திகழ்ந்த மறைந்த பெரியவர் திரு. எம். கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள், “சிக்கனம் தேவையென்று சொன்னால், மிகச் சரியான சிக்கன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமானால், தேவையற்ற மேலவையைக் கலைத்துவிடலாம் என்பது என் அபிப்பிராயம்” என்ற கருத்தினை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) 1962-லே அவர்கள் இங்கே பதிய வைத்திருக்கின்றார்கள்.

அதோடு மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டிற்கு இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் தந்த தீர்க்கதரிசி, அறிவாளி என்று அனைவராலும் போற்றப்படுகின்ற நம்முடைய டாக்டர் அம்பேத்கர் அவர்கள், இந்த மேலவையைப் பற்றிக் கூறுகின்றபொழுது “All that we are doing by this Constitution is to introduce the second Chamber purely as an experimental measure. We have not by the draft Constitution given the second Chamber a permanent place. We have not made it a permanent one. We have not made it a permanent part of our Constitution. It is purely an experimental measure as I said and there is sufficient provision in the present Article for getting rid of this second Chamber.” அண்ணல் அம்பேத்கர் அவர்கள் அவ்வளவு தெளிவாக, திட்பமாக, உறுதியாகக் கூறியுள்ளதை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். “மேலவை” எனப்படும் இந்த இரண்டாம் அவை எப்போதும் நிலைத்திருக்க வேண்டிய ஒன்றல்ல, தற்காலிகமான ஏற்பாடுதான். இதனை என்னைக்கு வேண்டுமானாலும் ஒதுக்கிக்கொள்ளலாம், நீக்கிவிடலாம், கலைத்துவிடலாம் என அண்ணல் அம்பேத்கர் அவர்களே கூறியுள்ள இந்தக் கூற்றினை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) மீண்டும் இந்த அவையில் நான் பதிவு செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். ஆகவே, இந்த மேலவை தேவையற்றது என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவைக்கான தேர்தல் அறிக்கை 2006 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டபோது, “அரசியல் அறிஞர்கள், சான்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், கல்வியாளர்கள், உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகள், தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகள், அலுவலர்கள், வழக்கறிஞர்கள், மருத்துவர்கள், தொண்டு நிறுவனப் பிரதிநிதிகள், சமூக சேவகர்கள்,

2010 ஏப்ரல் 12] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

கலைஞர்கள், கவிஞர்கள், சுய உதவிக் குழுவில் இருப்போர், வணிகர்கள், விவசாயிகள், நெசவாளர்கள், மீனவர்கள்—இத்தகைய அமைப்புகளைச் சார்ந்தவர்களின் பிரதிநிதிகள் இடம் பெற்று, அரிய ஆலோசனைகளைக் கூறத்தக்க வகையில், ஆந்திர மாநிலத்தில் அண்மையில் கொண்டு வந்ததைப்போல, தமிழ்நாட்டில் மீண்டும் சட்டமன்ற மேலவையை விரைவில் கொண்டு வர உரிய அரசியல் சட்டத் திருத்தம் செய்ய வலியுறுத்துவோம்” என்று 2006 ஆம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் குறிப்பிடப்பட்டு, தேர்தல் அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்ட எல்லாவற்றையும், கிட்டத்தட்ட ஒன்றிரண்டைத் தவிர அனைத்தையும் நிறைவேற்றிய பெருமையுடையது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

(முற்பகல் 10-40)

“இவ்வளவு நாள் பொறுத்திருந்து, இப்போது இதை, கடைசிக் காலத்திலே கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் என்ன?” என்று திரு. செங்கோட்டையன் அவர்கள் கேட்டார்கள். இது யாருக்குக் கடைசி காலம் என்பது இந்த நாட்டு மக்கள், (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) வாக்காளப் பெருமக்கள் தீர்மானிக்க வேண்டிய ஒன்று. எனவே, இதைப்பற்றி நானோ, திரு. செங்கோட்டையன் அவர்களோ வருத்தப்பட வேண்டியதில்லை, ஆத்திரப்படத் தேவையில்லை, அவசரப்படத் தேவையில்லை.

2006 ஆம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கையிலே கொண்டு வரப்பட்ட, சொல்லப்பட்ட “இந்த மேலவை மீண்டும் கொண்டு வரப்படும்; அதைக் கொண்டு வர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்” என்ற அந்த வாக்குறுதியைத்தான் இன்றைக்கு நிறைவேற்ற முற்பட்டிருக்கின்றோம்.

தேர்தல் அறிக்கையிலே மாத்திரமல்ல, 2006 ஆம் ஆண்டு ஆளுநர் உரையிலேகூட பத்தி 57-ல் “சட்டமன்ற மேலவையைக் கொண்டு வரத் தேவையான அரசியல் சட்டத் திருத்தம் செய்ய இந்த அரசு அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளும்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

மேலவை என்பது தமிழ்நாட்டில் சுமார் 60 ஆண்டுகள் இயங்கி வந்த ஒரு அமைப்பு என்பதை மனதில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். 23 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், தற்போது மீண்டும் மேலவை தேவை என்று சொல்கின்ற அளவிற்கு 3-வது முறையாக இந்த அரசால் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்படுகிறது.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [2010 ஏப்ரல் 12]

இங்கே நண்பர்களெல்லாம் குறிப்பிட்டதைப்போல், இந்தியாவில் தற்போது கர்நாடகம், மராட்டியம், பீகார், உத்தரப் பிரதேசம், ஜம்மு-காஷ்மீர், ஆந்திரா ஆகிய மாநிலங்களில் சட்டமன்றப் பேரவை, மேலவை என்ற இரண்டு அமைப்புகளும் இருக்கின்றன என்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது.

நம்முடைய திரு. பீட்டர் அல்போன்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல், மிகப் பெரிய மக்கள் தொகையையும், பரப்பளவையும் கொண்ட இந்த மாநிலங்களில், மேலவை தேவைப்படுகிற காரணத்தினால், அதனை அவர் இங்கே வலியுறுத்திச் சொன்னார்; விளக்கிச் சொன்னார். நான் இங்கே நடைபெற்ற விவாதத்திலே குறிப்பிடப்பட்ட மாற்றங்களைப் பற்றியோ அல்லது வாசகங்களைப் பற்றியோ, விவாதித்த கருத்துகளைப் பற்றியோ விளக்கிட விரும்பவில்லை. ஏனென்றால், இங்கே விவாதத்தில் ஒரு புரியாத புதிராக குறுக்கிடுவது என்பது ஒன்று. விவாதம் நடைபெறுகிறபோது கூச்சலிடுவது என்பது ஒன்று. குறுக்கிட்டு விளக்கம் தர விரும்புகிறார்களா அல்லது கூச்சலிட்டு குழப்பம் ஏற்படுத்த விரும்புகிறார்களா என்ற அந்த நிலையை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் விரும்புவது, கூச்சலில்லாமல், குழப்பமில்லாமல் ஜனநாயகத்திற்கு எந்தக் குந்தகமும் இல்லாமல், விவாதங்களின் மூலமாக விளக்கங்களைப் பெற்று, அதன் வழியிலே நம்முடைய தீர்மானங்களை நிறைவேற்றிடவும், முடிவுகளை மேற்கொள்ளவும் இந்த மாமன்றத்தை நாம் பயன்படுத்த வேண்டும்.

இவ்வளவு நாள் பொறுத்து திடீரென்று இதைக் கொண்டு வருவதாக ஒரு வாதம் வைக்கப்பட்டது. இது திடீரென்று கொண்டு வரப்படவில்லை. பல நாட்கள், பல மாதங்கள், இன்னும் சொல்லப்போனால், மூன்று, நான்கு ஆண்டுகள் இதற்காக முயற்சி மேற்கொண்டு இந்த அரசு இன்றைக்கு இதைக் கொண்டு வந்ததற்குக் காரணம், இந்தப் புதிய சட்டப் பேரவை மண்டபத்தைப் பார்த்த பிறகு, உருவாக்கிய பிறகு, இது அமைந்த பிறகு, இதிலே மேலவையையும் வைப்பதற்கான இடம் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்த காரணத்தினால்தான் இதைக் கொண்டு வந்ததும் ஒலி மேலவைக்கு எங்கே இடம் என்று தேட

2010 ஏப்ரல் 12] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

வேண்டிய அவசியம் இல்லை, இடம் இங்கேயே இருக்கிறது என்று யோசித்து அந்த இடத்தை இங்கே குறிப்பிட்டு, அதைத் தயார் செய்து கொண்டிருக்கின்றோம். இந்தத் தீர்மானம் மத்திய அரசுக்குச் சென்று அங்கிருந்து ஆதரவான நிலை ஏற்பட்ட பிறகு, அதிலே வந்து அமரக்கூடியவர்கள் யார், யார் என்பதை நாங்கள் அல்ல, ஜனநாயக ரீதியிலே ஒவ்வொரு பிரிவிலும் உள்ளவர்களை, ஆசிரியர்களானால் அந்தப் பிரிவிலே உள்ளவர்களை, தொழிலாளர்களானால் அந்தப் பிரிவிலே உள்ளவர்களை, கல்வியாளர்களானால் அந்தப் பிரிவிலே உள்ளவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து மேலவைக்கு அனுப்ப வேண்டிய பொறுப்பை அந்த வாக்காளப் பெருமக்கள் எதிர்காலத்திலே செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள், செய்வார்கள் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முற்பகல் 10-45

இந்த அவையில் மேலவையைக் கலைக்க வேண்டும் என்ற ஒரு தீர்மானம் 1986 ஆம் ஆண்டுவாக்கில் வந்தபோது, தோழர் ப. மாணிக்கம் அவர்கள் கூறிய கருத்தை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால், அந்தக் கருத்தை நம்முடைய கோ.க. மணி அவர்கள் முழுமையாக இங்கே குறிப்பிடவில்லை என்று கருதுகின்றேன். பொதுவுடைமைக் கட்சியைச் சார்ந்த ஒரு தோழர் குறிப்பிட்டதை இங்கே எடுத்துக்காட்டி, இதற்கு என்ன விளக்கம் என்று இங்கே கேட்கப்பட்டது. அதற்கான விளக்கத்தை இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியினுடைய மாநிலச் செயலாளர் ப. மாணிக்கம் அவர்கள் அன்றைக்கே இந்த அவையிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார். அது என்ன? “படித்த பட்டதாரிகள், அறிவாளிகள் ஆகியோருடைய அறிவு மேலவைக்குத் தேவை, அவர்களுடைய அறிவு தமிழ்நாட்டினுடைய நிர்வாகத்திற்குத் தேவை, அதனால்தான் அறிவுத் துறையில் உள்ளவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் இங்கே பிரதிநிதித்துவம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே, உள்ளாட்சித் துறையிலே உள்ளவர்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலவை கலைக்கப்பட்டால், உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மூலமாக வரக்கூடியவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும்” என்று இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியினுடைய தமிழ் மாநிலச் செயலாளர், கம்யூனிஸ்டு கட்சியினுடைய மூத்த தலைவர் தோழர்

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [2010 ஏப்ரல் 12]

ப. மாணிக்கம் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலவையைக் கலைக்கின்ற தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டு வந்தபோது, இந்தக் கருத்தை மிக அழுத்தந்திருத்தமாக அவர் வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதுமாத்திரமல்ல; மேலவை கலைப்புத் தீர்மானம் 14-5-1986 அன்று இந்த அவையில் விவாதிக்கப்பட்டபோது, தோழர் திரு. சுப்பராயன் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்கள்: “இங்கே முன்மொழியப்பட்டிருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஆளுகிற கட்சியால் இதுவரையில் மக்களிடத்திலே இது சொல்லப்படவில்லை. எத்தகைய சூழ்நிலையிலும் வலியுறுத்தப்படவில்லை. மேலவையை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதைக் கொள்கையாகக் கொண்ட கட்சியாக ஆளுங் கட்சி இல்லை. திடீரென்று ஏதோ போது மரத்திற்குக் கீழே உட்கார்ந்த பிறகு ஞானம் வந்ததுபோல், உள்ளாட்சித் தேர்தல்களின் தீர்ப்பு வெளியிடப்பட்டவுடன், மக்களின் தீர்ப்பு வெளிப்பட்டவுடன், ஒரு புதிய ஞானம் தோன்றித்தான், இப்படிப்பட்ட நடைமுறை இந்த மாநில அரசால் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. அதாவது மக்கள் தங்கள் எண்ணத்துக்குத் தக்கபடி தீர்ப்பளிக்க வேண்டும், அப்படித் தீர்ப்பளிக்கவில்லை என்றால், தங்கள் அதிகாரத்தையும், பல்வேறு வழிமுறைகளையும் பயன்படுத்தி அந்தத் தீர்ப்புக்குச் சேதாரம் ஏற்படுத்திவிடுவது என்ற மன இயல்பு வாடிக்கையாக உள்ளது” என்று நண்பர் திரு. சுப்பராயன் அவர்கள் இந்த அவையில் அன்றைக்குப் பேசியிருக்கின்றார்கள்.

முற்பகல் 10-50

நான் இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகின்றேன். நம்முடைய சகோதரி, அம்மையார் பாலபாரதி அவர்கள், ‘நான் வெளிநடப்புகூட செய்ய மாட்டேன், உள்ளேயிருந்து எதிர்த்து வாக்களிப்பேன்.’ என்று வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒருவேளை வெளிநடப்புச் செய்தால், வாக்கு வித்தியாசத்திலே இந்தத் தீர்மானம் ஜெயித்துவிடும் என்ற அந்த எண்ணத்தில் “நான் இங்கேயிருந்து வாக்கு அளிப்பேன்.” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். எனக்குத் தெரிந்த, என்னுடைய தோளோடு தோள் நின்று, தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்காக கோவை மாவட்டத்திலே போராடியவர் தோழர்

2010 ஏப்ரல் 12] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

திரு. ரமணி என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அந்தத் தோழர் கே. ரமணி அவர்கள் 20-2-1989 அன்று இந்தத் தீர்மானம் வந்தபோது அதை எதிர்த்தவர், அந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்காதவர்; அதாவது “மேலவை வரவேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை விரும்பாதவர். அவர் சொல்கின்றார்:

“இந்த அரசு தங்களுக்கு நன்மைகள் பல செய்யும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற இன்றைய சூழ்நிலையில், இந்த அரசுக்கு ஒரு இடையூறோ, தோல்வியோ ஏற்படுத்த மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு கட்சி விரும்பவில்லை. ஆகவே இதை ஆட்சேபித்து நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்” என்று கூறிவிட்டு, வெளிநடப்புச் செய்தனர். அந்த வெளிநடப்பு ஓரளவு உதவிகரமாக இருந்தது என்பதை செல்வி கே. பாலபாரதி அவர்கள் அறிவார்கள். இங்கே அப்படி உதவியாக ஆகிவிடப் போகிறதோ என்பதால்தான் “நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்யமாட்டோம்; இங்கேயிருந்து வாக்கு அளிப்போம்; அ.தி.மு.க.-வுடன் சேர்ந்து உங்களுக்கு எதிராக வாக்கு அளிப்போம்” என்று உறுதிபடச் சொல்லியிருக்கின்றார். நான் * அதற்காக நன்றி கூற விரும்புகிறேன்.

அவர்களுடைய வைர நெஞ்சத்திற்கும், உறுதிக்கும் என்னுடைய வாழ்த்துக்கள். ஆனால், அவர்களுடைய தலைவர்களில் ஒருவரான திரு. ரமணி எப்படி நடந்துகொண்டார் என்பதையும் அவருடைய மனதிலே பசுமையாகப் பதிய வைப்பதற்காகத்தான் நான் அதைப் படித்துக் காட்டினேன்.

இன்னொரு கருத்து; இங்கே ம.தி.மு.க. உறுப்பினர் அப்படிப் பேசினார் என்று கருதுகிறேன். அவர்களுக்கு மேலவை, ராஜ்ய சபா இவைகளெல்லாம் பிடிக்காது. (சிரிப்பு) (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவர் பேசும்போது “இது வீண் செலவு” என்று குறிப்பிட்டார். “இது வீண் செலவு” என்று வேறு சில பேரும் சொன்னார்கள். இந்த மேலவை மீண்டும் வர வேண்டுமென்பதற்கு எதிரான கருத்துகளைச் சொன்ன வேறு சில நண்பர்களும் “மேலவையால் வீண் செலவு” என்று சொன்னார்கள். அதையும் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது, மேலவைக்கு 1985-1986-ல் ஆன செலவு 13,67,000/- ரூபாய்தான். அப்போது மேலவைச் செயலகத்தின் செலவு 18,80,000/- ரூபாய்தான். இப்போது 20 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இன்னும் செலவு கொஞ்சம் அதிகமாக ஆகலாமே தவிர, வேறல்ல.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [2010 ஏப்ரல் 12]

கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், இன்றைக்கு உறுப்பினர்களுக்கு நாம் அவர்களுடைய தொகுதி மேம்பாட்டிற்காக அளிக்கின்ற தொகையைவிட இதுவொன்றும் அதிகமல்ல என்பதையும், மேலவை வருகிற காரணத்தால், பல கோடி ரூபாய் செலவாகிவிடும் என்று கருதத் தேவையில்லை. அதிகச் செலவு ஆகின்ற விஷயத்திலே நாங்கள் ஈடுபடுவதில்லை.

1985-1986-லேயே 13,67,000/- ரூபாய்தான். —செயலகத்திற்கு 18,80,000/- ரூபாய்தான். நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதைப்போல, மேலவையை அமைக்க புதிய மண்டபம் எதுவும் கட்டத் தேவையில்லை. நான்குடக் கருதினேன்; மேலவை வந்தால், நம்முடைய பழைய சட்டப் பேரவை மண்டபத்திற்குச் சென்று விடலாமா என்றுகூட ஒரு யோசனை இருந்தது. அங்கே செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலேயே மேலவையை வைத்துக்கொள்ளலாமா என்றுகூட ஒரு எண்ணம் இருந்தது. ஆனால் செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையில் செம்மொழித் தமிழ் மத்திய அமைப்பு நிறுவன அலுவலகத்தை அமைப்பது என்கின்ற ஒரு கருத்து உருவாகியிருப்பதால் அதை அங்கே அமைத்துவிட்டு, (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இங்கே இரண்டு பெரிய கூடங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று மிகப் பெரிய கூடம்; இன்னொன்று நடுத்தரமான கூடம். அந்த நடுத்தரமான கூடத்திலே நாம் இங்கே வாக்கெடுப்பில் வெற்றி பெற்று—மத்திய அரசு விரைவாகச் செயல்பட்டு, நமக்கு அனுமதி தருவதிலே வெற்றி பெற்று—அந்த மேலவை அமையுமேயானால் அதை இங்கே இருக்கின்ற இரண்டு கூடங்களில் ஒன்றிலே அமைப்பதென்றும் முடிவு செய்திருக்கிறோம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முற்பகல் 10-55

நம்முடைய பீட்டர் அல்போன்ஸ் அவர்கள் பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். எந்தெந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கெல்லாம், எத்தகைய இயலாதோருக்கெல்லாம் மேலவையில் இடம் தர முடியும் என்றார். தந்த உதாரணங்களைச் சொல்ல வேண்டுமேயானால்—கழக ஆட்சியில் மேலவையில் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே உள்ளவர்களை இடம் பெறச் செய்தோம் என்பதற்கு உதாரணம் வேண்டுமேயானால்—சலவைத் தொழிலாளர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த திரு. கோலப்பன் இருந்தார். அதற்கு முன்பே, சீர்காழியைச் சேர்ந்த திரு. எத்திராஜ் அவர்கள்

2010 ஏப்ரல் 12] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் சார்பில் இடம் பெற்றிருந்தார். அவர் ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் “புதிரை வண்ணார்” என்கிற அந்தக் கூட்டத்தோடு தங்களை இணைத்து அவர்களுக்குள்ள உரிமைகளை வழங்க வேண்டும் என்று அப்போது பேசிக் கொண்டிருக்கக்கூடியவர். பின்னர் கழக ஆட்சியிலே மாசிலாமணி என்ற தோழர்—ஏன் ஆதி ஆந்திரா சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த திரு. எலமந்தா அவர்களுக்கு இடம் தந்தோம். தமிழ் மொழிக் காவலர்களில் ஒருவரான தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளாருக்கு இடம் தந்தோம். அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களே மேலவையிலே இடம் பெற்றிருந்தவர்தான். நடிப்பிசைப் புலவர் கே.ஆர். ராமசாமி, மேலவையில் கழக ஆட்சியில் இடம் பெற்றார். காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியிலே இருந்தபோது நாமக்கல் கவிஞர் ராமலிங்கனார் அவர்களும், கொடுமுடி கோகிலம் திருமதி கே.பி. சுந்தரரம்பாள் போன்றவர்களும் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். எனவே யார், யார் இடம் பெறுவது என்பதிலே எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் எழுவதற்கு வகை இல்லை என்பதை நான் மீண்டும் மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒன்றை மாத்திரம் நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் இந்த அவையிலே இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து, அதை வழிமொழிந்து—ஆதரித்து, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினர்கள், பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் உறுப்பினர்கள், விடுதலைச் சிறுத்தைகளின் சார்பிலும் தங்களுடைய கருத்துக்களை அவர்கள் சொன்னபோதெல்லாம்—இந்த மேலவையின் வரலாற்றுத் துளிகள் சிலவற்றை இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அந்த வரலாற்றுத் துளிகளுக்குள் நான் செல்ல விரும்பவில்லை. ஏனென்றால், நமக்குக் காரியம்தான் பெரிது, வீரியம் பெரிதல்ல. ஆனால், நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களான திரு. செங்கோட்டையன் போன்றவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது இந்தத் தீர்மானத்தைப் பற்றியல்ல. நம்முடைய திரு. பீட்டர் அல்போன்ஸ் பேசுகிறபோது, அவர்களுடைய கட்சியைப் பற்றி அவர் ஒரு வார்த்தையைச் சொல்ல நேரிட்டது. அதி.முகவைப் பற்றி ஒரு வார்த்தைச் சொல்ல நேரிட்டது. நான் அதைத் திருப்பிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அப்படி அந்த வார்த்தையைச் சொல்ல நேரிட்டதற்கு என்ன காரணம் என்றால், பின்புறத்திலிருந்தவர்கள் எழுப்பிய கூச்சல்தான். திரு. பீட்டர் அல்போன்ஸ் சொன்ன

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [2010 ஏப்ரல் 12]

வார்த்தையை ஆட்சேபித்த என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. செங்கோட்டையன் அவர்கள் அந்தக் கூச்சலை ஆட்சேபிக்காமல் இருந்தாரே என்பதுதான் எனக்குள்ள ஆதங்கம்.

இனிமேல் அப்படிப்பட்ட கூச்சல் எழும்போது திரு. செங்கோட்டையன் அவர்களோ, திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம் அவர்களோ, அதை அடக்கி வைத்து அமைதியை உருவாக்கி, விவாதம் ஒளிமயமாக நடைபெறுவதற்கு, வழிவகுத்தால் எல்லோருக்கும் அது பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த விவாதத்திற்குப் பிறகு வாக்கெடுப்பில் அனைவரும் வாக்களித்து—எதிர்த்துப் பேசியவர்களும்—நடுநிலையோடு பேசியவர்களும்—ஒன்றாகச் சேர்ந்து வாக்களித்து—மேலவை அமைப்புக்கான இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அமைகின்றேன். வணக்கம். (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி)

முற்பகல் 11-00

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. தீர்மானம் அவையின் முடிவுக்கு வைக்கப்பெற வேண்டும். அரசமைப்பின் சட்டப் பிரிவு 169 ஆம் உறுப்பின் (1) ஆம் கூறில்கீழ் இந்தத் தீர்மானம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறதா என்பதை அறிய வாக்குப் பதிவு செய்யப்பெற வேண்டும். பேரவையின் முடிவை அறிய, எண்ணிக் கணிக்கும் முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

உறுப்பினர் திருமதி மு. சந்திரா வாக்கெடுப்பில் கலந்துகொள்ள முடியாது. எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் தற்போது வெளியேறலாம். (குறுக்கீடு) இருக்கிறார்களா? மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி மு. சந்திரா, வெளியேறலாம்.

(திருமதி மு. சந்திரா அவையிலிருந்து வெளியேறினார்.)

பேரவைச் செயலாளர் அவர்கள் அழைப்பு மணியை, Quorum Bell அடிப்பார்கள். உறுப்பினர்கள் அவரவர்கள் இருக்கையில் அமரவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(அழைப்பு மணி இரண்டு மணித்துளிகள் ஒலிக்கப்பெற்றது.)

அவைக் காவலர்கள் பேரவையின் நுழைவாயில்கள் அனைத்தையும் மூடும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

(பேரவையின் நுழைவாயில்கள் அனைத்தும் மூடப்பெற்றன.)

2010 ஏப்ரல் 12] [பேரவைத் தலைவர்]

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்த கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை அவையின் முடிவிற்கு விடுகிறேன்:

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி

“தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் சட்டமன்ற மேலவையைத் தோற்றுவிக்கலாம் என்றும், அதற்குரிய சட்டத்தினை, அந்தச் சட்டத்தில் வகைமுறைகளுக்குச் செயல்விளைவு அளிக்கத் தேவைப்படுகிற அரசமைப்பின் திருத்தத்திற்கான வகைமுறைகளையும் மற்றும் நாடாளுமன்றம் தேவையெனக் கருதலாகும் நிறைவுறு, இடைவுறு மற்றும் விளைவுறு வகைமுறைகளையும் உள்ளடக்கிய வகையில், இந்திய அரசமைப்பின் 169 ஆம் உறுப்பின் (1) ஆம் கூறின் கீழ் நிறைவேற்றலாம் என்றும் இந்தப் பேரவை தீர்மானிக்கின்றது.”

நம்முடைய பேரவை 4 பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அறிவீர்கள். ஒவ்வொரு பிரிவாக நான் அறிவித்த பிறகு பேரவைச் செயலாளர் அவர்கள் பெயர்களைப் படிப்பார்கள்.

பகுதி - I

தீர்மானத்தை ஆதரிப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1. மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி
2. மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்
3. மாண்புமிகு திரு. முக. ஸ்டாலின்
4. மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி
5. மாண்புமிகு திரு. கோ.சி. மணி
6. மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி எஸ். ஆறுமுகம்
7. மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன்
8. மாண்புமிகு திரு. பரிதி இளம்வழுதி
9. மாண்புமிகு திரு. வீ.பெ. துரைசாமி

[பேரவைத் தலைவர்]

[2010 ஏப்ரல் 12]

10. மாண்புமிகு திரு. கா. இராமச்சந்திரன்
11. மாண்புமிகு திரு. சுப. தங்கவேலன்
12. மாண்புமிகு திரு. கே.கே.எஸ்.எஸ்.ஆர். இராமச்சந்திரன்
13. மாண்புமிகு திரு. தா.மோ. அன்பரசன்
14. மாண்புமிகு திரு. கே.ஆர். பெரியசுருப்பன்
15. திரு. அர. சக்கரபாணி
16. திரு. அனிதா ஆர். ராதாகிருஷ்ணன்
17. திரு. குத்தாலம் க. அன்பழகன்
18. திரு. எச். அப்துல் பாசித்
19. திரு. எம். அன்பழகன்
20. திரு. அன்பில் பெரியசாமி
21. திரு. நா. இராமகிருஷ்ணன்
22. திரு. கே.பி. இராமசுவாமி
23. திரு. மு. அப்பாவு
24. திரு. எஸ்.ஆர். இராஜா
25. திரு. ஆ. இராஜேந்திரன்
26. திரு. அ. சௌந்தரபாண்டியன்
27. திரு. இரா. இராஜேந்திரன்
28. திரு. சபா. இராஜேந்திரன்
29. திரு. ம. இராஜ்குமார்
30. திரு. தா. உதயசூரியன்
31. திரு. உதயம் சண்முகம்
32. திரு. ஆர். காந்தி
33. திரு. சுப. மதியரசன்

2010 ஏப்ரல் 12] [பேரவைத் தலைவர்]

34. திரு. பி. மூர்த்தி
35. திரு. அ. ராஜன்
36. திரு. ச. லட்சுமணன்
37. திரு. எஸ்.கே. வேதரத்தினம்
38. திரு. மு. ஜெகன்மூர்த்தி
39. திரு. ஜெ. கமலக்கண்ணன்
40. திரு. இரா. மாணிக்கம்
41. திரு. பி.என்.பி. இன்பசேகரன்

தீர்மானத்தை எதிர்ப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

- எவருமில்லை -

பகுதி - II

தீர்மானத்தை ஆதரிப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

42. மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி
43. மாண்புமிகு திரு. கே.என். நேரு
44. மாண்புமிகு திரு. எம்.ஆர்.கே. பன்னீர்செல்வம்
45. மாண்புமிகு திரு. பொங்கலூர் நா. பழனிசாமி
46. மாண்புமிகு திரு. இ. பெரியசாமி
47. மாண்புமிகு திரு. என். சுரேஷ் ராஜன்
48. மாண்புமிகு திரு. எ.வ. வேலு
49. மாண்புமிகு திரு. தங்கம் தென்னரசு
50. மாண்புமிகு திரு. சி.நா.மீ. உபயதுல்லா
51. மாண்புமிகு திரு. டி.பி.எம். மைதீன்கான்

[பேரவைத் தலைவர்]

[2010 ஏப்ரல் 12]

52. மாண்புமிகு திரு. என். செல்வராஜ்
53. மாண்புமிகு திரு. வெள்ளக்கோவில் சாமிநாதன்
54. மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) பூங்கோதை
55. மாண்புமிகு திருமதி பி. கீதா ஜீவன்
56. மாண்புமிகு திருமதி ஆ. தமிழரசி
57. மாண்புமிகு திரு. கே.பி.பி. சாமி
58. மாண்புமிகு திரு. உ. மதிவாணன்
59. திரு. என்கேகே. பி. ராஜா
60. திரு. த. மகேஷ் கிருஷ்ணசாமி
61. திரு. என். மாலைராஜா
62. திரு. எஸ்.எஸ். சிவசங்கர்
63. திரு. வீ. கருப்பசாமி பாண்டியன்
64. திரு. ஆர். சிவானந்தம்
65. திரு. இ.ஏ.பி. சிவாஜி
66. திருமதி லதா அதியமான்
67. செல்வி ஆ. அங்கையற்கண்ணி
68. திருமதி சங்கரவல்லி என்கிற சங்கரிநாராயணன்
69. திருமதி பெ. பிரபாவதி
70. திருமதி இரா. இராணி
71. திரு. அ. சின்னசாமி
72. திரு. ம.அ. கலீலுர் ரஹ்மான்
73. திரு. கு. சின்னதுரை
74. திரு. க. சுந்தர்
75. திரு. ஓ. சுப்பிரமணியம்

2010 ஏப்ரல் 12] [பேரவைத் தலைவர்]

76. திரு. என்.கே.ஆர். சூரியகுமார்
77. திரு. டி. செங்குட்டுவன்
78. திரு. கூ.ந. சேகரன்
79. திரு. வே. கண்ணன்
80. திரு. அ. செளந்திரபாண்டியன்
81. திரு. சி. தமிழ்செல்வன்
82. திரு. த. தியோடர் ரெஜினால்டு
83. திரு. கே. திருநாவுக்கரசு
84. திரு. எல்.பி. தர்மலிங்கம்
85. திரு. துரை சந்திரசேகரன்
86. திரு. சை. சையது கௌஸ் பாஷா
87. திரு. எஸ்.வி. சேகர்
88. திரு. எஸ்.எஸ். குருசாமி
89. திரு. எம். பன்னீர்செல்வம்
90. திரு. வி.எஸ். பாபு
91. திரு. கு. பிச்சாண்டி
92. திரு. செ. புஷ்பராஜ்
93. திரு. கே.ஆர்.கே. நரசிம்மன்
94. திரு. கே. பொன்னுசாமி
95. திரு. ப. ரங்கநாதன்
96. திரு. கே. முருகவேல்
97. திரு. வ. முல்லைவேந்தன்
98. திரு. பெ. காமராஜ்
99. திரு. கோ. ஐயப்பன்

[பேரவைத் தலைவர்]

[2010 ஏப்ரல் 12]

100. திரு. எஸ். மணி

101. டாக்டர் ஆஸ்கார் சி. நிக்லி

தீர்மானத்தை எதிர்ப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

- எவருமில்லை -

பகுதி - III

தீர்மானத்தை ஆதரிப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

102. திரு. து. ரவிக்குமார்

103. திரு. தி. வேல்முருகன்

104. திரு. கி. ஆறுமுகம்

105. திரு. பெ. கண்ணன்

106. திரு. கோ. எதிரொலி மணியன்

107. திரு. தி.க. ராஜா

108. திரு. கே.எல். இளவழகன்

109. திரு. கரி. இராமசாமி

110. திரு. சி. ஞானசேகரன்

111. திரு. வை. காவேரி

112. திரு. எஸ். ராஜகுமார்

113. திரு. ஆர்.எம். பழனிசாமி

114. திரு. மா. தண்டபாணி

115. திரு. விடியல் எஸ். சேகர்

116. திரு. சு. சிவராஜ்

117. திரு. அருள் அன்பரசு

2010 ஏப்ரல் 12] [பேரவைத் தலைவர்]

118. திரு. து. அமரமூர்த்தி
119. திரு. கோவை தங்கம்
120. திருமதி பெ. கமலாம்பாள்
121. திரு. அ. தமிழரசு
122. திரு. பா. செந்தமிழ்ச்செல்வன்
123. திரு. எச். வசந்தகுமார்
124. திரு. மா. ராஜசேகரன்
125. திரு. என்.ஆர். ரெங்கராஜன்
126. திரு. கே. கோபிநாத்
127. திரு. இரா. இராம்பிரபு
128. டாக்டர் இ.எஸ்.எஸ். இராமன்
129. திரு. எம்.என். கந்தசாமி
130. திருமதி ராணி வெங்கடேசன்
131. டாக்டர் (திருமதி) கே. காயத்ரி தேவி
132. திரு. டி. மூர்த்தி
133. திரு. முக. பெரியசாமி
134. டாக்டர் க. நெடுஞ்செழியன்
135. திரு. பா. வேல்துரை
136. திரு. கே.எஸ்.கே. ராஜேந்திரன்
137. திரு. எம்.பி. சுடலையாண்டி
138. திரு. ராம சுப்புராம்
139. திரு. ந. சுந்தரம்
140. திரு. எம்.ஆர். சுந்தரம்
141. திரு. கு. செல்வம்

[பேரவைத் தலைவர்]

[2010 ஏப்ரல் 12]

142. திரு. இல. வேலுசாமி
143. திரு. கே.வீ. ராமநாதன்
144. திரு. த.அ. மேகநாதன்
145. டாக்டர் எம்.கே. விஷ்ணுபிரசாத்
146. திரு. எஸ். ஜான் ஜேக்கப்
147. திரு. போளூர் ம. வரதன்
148. முனைவர் கு. ஜெயக்குமார்
149. திரு. எஸ். ஜெயபால்
150. திரு. கு. ஹசன் அலி
151. திரு. பெ.சு. விஜயகுமார்

தீர்மானத்தை எதிர்ப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1. டாக்டர் தி. சதன் திருமலைக்குமார்
2. திரு. என். நன்மாறன்
3. செல்வி கே. பாலபாரதி
4. திரு. ஆர். ஞானதாஸ்
5. திரு. கே. மகேந்திரன்
6. திரு. சி. கோவிந்தசாமி
7. திருமதி ரா. லீமா நோஸ்
8. திருமதி ஜி. லதா
9. திரு. ப. டில்லி பாபு
10. திரு. வே. மாரிமுத்து
11. திரு. சி. சண்முகவேலு
12. திரு. ஆர். சாமி

2010 ஏப்ரல் 12]

[பேரவைத் தலைவர்]

13. திரு. ரா. வரதராஜன்
14. திரு. ஞா. ஜாண் ஜோசப்
15. திரு. மா. சந்திரகாசி
16. திரு. ந. சுப்ரமணியன்
17. திரு. ஞா. செந்தமிழன்

பகுதி - IV

தீர்மானத்தை ஆதரிப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

152. திரு. ஜி.கே. மணி
153. திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்
154. திருமதி டி. யசோதா
155. திரு. டி. சுதர்சனம்

தீர்மானத்தை எதிர்ப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

18. திரு. கே.ஏ. செங்கோட்டையன்
19. திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்
20. திரு. ரெ. நெடுஞ்செழியன்
21. திரு. சி. துரைராஜ்
22. திரு. இரா. துரைக்கண்ணு
23. திரு. செ. தாமோதரன்
24. திரு. எம்.வீ.ஆர். வீரகபிலன்
25. திரு. பி. தங்கமணி
26. திரு. வே. செந்தில் பாலாஜி
27. திரு. ஆர்.கே. பாரதி மோகன்

[பேரவைத் தலைவர்]

[2010 ஏப்ரல் 12]

28. திரு. பி. பலராமன்
29. திரு. மு. பரஞ்ஜோதி
30. திரு. போ. சின்னப்பன்
31. திரு. தா. மலரவன்
32. திரு. இ. மகேந்திரன்
33. திரு. ஆ. அருண்மொழிதேவன்
34. திரு. கோ. அரி
35. திரு. ஏ.கே. போஸ்
36. திரு. செ. பொன்னுதுரை
37. திருமதி பதர் சயீத்
38. திருமதி இளமதி சுப்பிரமணியன்
39. திருமதி செல்வி ராமஜெயம்
40. திருமதி எஸ். தேன்மொழி
41. திருமதி ஆர். பிரேமா
42. திரு. கே.பி. அன்பழகன்
43. திரு. ந. கணபதி
44. திரு. பொள்ளாச்சி வி. ஜெயராமன்
45. திரு. ஆர். வைத்திலிங்கம்
46. திரு. சு.ப. வேலுமணி
47. திரு. செ.ம. வேலுசாமி
48. திரு. பி.கே. சேகர்பாபு
49. திரு. எல். ரவிச்சந்திரன்
50. திரு. பெ. மோகன்
51. திரு. டி. ஜெயக்குமார்

2010 ஏப்ரல் 12] [பேரவைத் தலைவர்]

52. திரு. கு. சீனிவாசன்

53. திரு. ஒ.கே. சின்னராஜ்

54. திரு. செ. சின்னச்சாமி

55. திரு. ஆர். சின்னசாமி

56. திரு. இரா. குமரகுரு

57. திரு. சொ. கருப்பசாமி

58. திரு. வி.பி. கலைராஜன்

59. திரு. அக்ரி எஸ்.எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி

60. திரு. கு. பாண்டுரங்கன்

61. திரு. ம. குணசேகரன்

பேரவையில் ஒட்டுமொத்தமாக நடுநிலை வகிப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

— எவருமில்லை —

(வாக்குகள் எண்ணிக் கணிக்கப்பெற்றன)

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு வாக்குகள் பின்வருமாறு எண்ணிக் கணிக்கப்பெற்றன:

ஆதரித்தோர் — 155 (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி)

எதிர்த்தோர் — 61

நடுநிலை வகித்தோர் — எவருமில்லை

அவையின் மொத்த உறுப்பினர்களில் பாதிக்கு மேலும், இன்று அவையில் வாக்கெடுப்பின்போது வாக்களித்தவர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கிற்கு மேலும் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக வாக்களித்துள்ளபடியால் (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி) தனித் தீர்மானம் அவையால் நிறைவேற்றப்பெற்றது என்று அறிவிக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி)